
ABANKA

RAZKRITJA SKUPINE ABANKE ZA LETO 2011

**v skladu s Sklepom o razkritjih
s strani bank in hranilnic**

Ljubljana, 23. marec 2012

(prazna stran)

KAZALO:

RAZKRITJA SKUPINE ABANKE ZA LETO 2011 V SKLADU S SKLEPOM O RAZKRITJIH	1
1. POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA S TVEGANJI	2
1.1. POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA S KREDITNIM TVEGANJEM	2
1.2. POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA S TRŽNIMI TVEGANJI.....	6
1.2.1. Politika in cilji upravljanja z valutnim tveganjem	8
1.2.2. Politika in cilji upravljanja z obrestnim tveganjem.....	9
1.3. POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA Z LIKVIDNOSTNIM TVEGANJEM	10
1.4. POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA Z OPERATIVNIM TVEGANJEM	12
1.5. POSODABLJANJE POLITIK IN SISTEMA UPRAVLJANJA S POSAMEZNIMI TVEGANJI.....	14
2. INFORMACIJE O OSEBAH, VKLJUČENIH V RAZKRITJA.....	14
3. UPRAVLJANJE S KAPITALOM	15
3.1. KAPITAL IN KAPITALSKA USTREZNOST	15
3.2. MINIMALNE KAPITALSKE ZAHTEVE	18
3.2.1. Kapitalska zahteva za kreditno tveganje	18
3.2.2. Kapitalska zahteva za tržna tveganja.....	19
3.2.3. Kapitalska zahteva za operativno tveganje	19
3.3. INTERNI PROCES OCENJEVANJA KAPITALSKE USTREZNOSTI	19
4. KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE	20
4.1. METODOLOGIJE ZA DOLOČANJE NOTRANJEGA KAPITALA IN LIMITOV IZPOSTAVLJENOSTI	20
4.2. POLITIKE ZAVAROVANJA S PREMOŽENJEM IN UČINKI POSLABŠANJA BONITETE BANKE NA POVEČANJE OBSEGA ZAVAROVANJ S PREMOŽENJEM	20
4.3. METODA IZRAČUNA VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI.....	21
5. KREDITNO TVEGANJE IN TVEGANJE ZMANJŠANJA VREDNOSTI ODKUPLJENIH DENARNIH TERJATEV	22
5.1. OPREDELITEV ZAPADLIH IN OSLABLJENIH POSTAVK ZA RAČUNOVODSKE NAMENE	22
5.2. OPIS METODOLOGIJE PREVREDNOTENJA POSTAVK IN REZERVACIJ	22
5.2.1. Sredstva, vrednotena po odplačni vrednosti	22
5.2.2. Sredstva, merjena po pošteni vrednosti	24
5.2.3. Rezervacije.....	24
5.3. SKUPNI IN POVPREČNI ZNESEK IZPOSTAVLJENOSTI PO KATEGORIJAH IZPOSTAVLJENOSTI.....	25
5.4. PORAZDELITEV IZPOSTAVLJENOSTI PO POMEMBNIH GEOGRAFSKIH OBMOČJIH.....	26
5.5. PORAZDELITEV IZPOSTAVLJENOSTI PO GOSPODARSKIH PANOGAH.....	27
5.6. RAZČLENITEV IZPOSTAVLJENOSTI PO PREOSTALI ZAPADLOSTI.....	28
5.7. ZAPADLE IZPOSTAVLJENOSTI TER POPRAVKI VREDNOSTI ZARADI OSLABITEV IN REZERVACIJ PO POMEMBNIH DEJAVNOSTIH	29
5.8. ZAPADLE IZPOSTAVLJENOSTI TER POPRAVKI VREDNOSTI ZARADI OSLABITEV IN REZERVACIJ PO POMEMBNIH GEOGRAFSKIH OBMOČJIH.....	30
5.9. SPREMEMBE POPRAVKOV VREDNOSTI ZARADI OSLABITEV IN SPREMEMBE REZERVACIJ ZA OSLABLJENE IZPOSTAVLJENOSTI PO VRSTAH SREDSTEV	31
6. DODATNA RAZKRITJA SKUPINE, KI UPORABLJA STANDARDIZIRAN PRISTOP.....	32
7. NALOŽBE V LASTNIŠKE VREDNOSTNE PAPIRJE, KI NISO VKLJUČENI V TRGOVALNO KNJIGO	33

8. OBRESTNO TVEGANJE IZ POSTAVK, KI NISO VKLJUČENE V TRGOVALNO KNJIGO.....	34
9. KREDITNA ZAVAROVANJA	35
9.1. POMEMBNEJŠE VRSTE DAJALCEV OSEBNIH JAMSTEV	37
9.2. KONCENTRACIJA KREDITNEGA TVEGANJA V OKVIRU SPREJETIH KREDITNIH ZAVAROVANJ	39
9.3. SKUPNA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI, ZAVAROVANA S PREMOŽENJEM	40
9.4. SKUPNA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI, ZAVAROVANA Z OSEBNIMI JAMSTVI ALI S KREDITNIMI IZVEDENIMI FINANČNIMI INSTRUMENTI.....	41
10. SISTEM PREJEMKOV, POMEMBEN POSLOVNI STIK TER NASPROTJA INTERESOV	42
10.1. SISTEM PREJEMKOV	42
10.1.1. Sistem prejemkov zaposlenih s posebno naravo dela.....	42
10.1.2. Informacije o skupnih zneskih izplačanih prejemkov	43
10.2. POMEMBEN POSLOVNI STIK	45
10.3. UPOŠTEVANJE PREDPISOV GLEDE NASPROTJA INTERESOV	50

RAZKRITJA SKUPINE ABANKE ZA LETO 2011 V SKLADU S SKLEPOM O RAZKRITJIH

Sklep o razkritjih s strani bank in hranilnic (Ur.l. št. 135/06, 21.12.2006, Ur.l. št. 42/09, 5.6.2009, Ur.l. št. 85/10, 29.10.2010, Ur.l. št. 62/11, 5.8.2011, Ur.l. št. 100/2011, 9.12.2011), v nadaljevanju Sklep o razkritjih, se navezuje na kapitalsko regulativo, v okviru katere so opredeljena tudi javna razkritja v skladu z Direktivo kapitalskih zahtev (Capital Requirements Directive¹), ki uvaja uporabo koncepta Basel II v države Evropske unije. Evropske banke so tako zavezane k javnemu razkrivanju, ki dviguje standarde razkrivanja z namenom vzpostavitve zadostnega informiranja potencialnih investitorjev ter drugih ustreznih javnosti o tveganjih, ki jih banke prevzemajo pri svojem poslovanju.

Abanka ima v skladu s kapitalsko regulativo oziroma v skladu s Sklepom o razkritjih položaj »EU nadrejene banke«, zato je treba zahteve Sklepa o razkritjih izpolnjevati na podlagi konsolidiranega finančnega položaja.

Razkritja po Sklepu o razkritjih (v nadaljevanju: razkritja po Sklepu) je potrebno objaviti na javnih spletnih straneh (na spletnem portalu Abanke) hkrati z objavo revidiranega letnega poročila. Sklep o razkritjih daje možnost, da so razkritja po Sklepu vključena v revidirano letno poročilo, v tem primeru jih ni potrebno posebej objaviti na javnih spletnih straneh, če pa so razkritja po Sklepu pripravljena ločeno od revidiranega letnega poročila, jih je potrebo objaviti na spletnem portalu banke. Sprejeta je bila odločitev, da se razkritja po Sklepu prikažejo ločeno od revidiranega letnega poročila, zato so tudi objavljena na spletnem portalu.

Razkritja po Sklepu je preverila služba notranje revizije in niso bila preverjena s strani pooblaščenega revizorja.

¹ Direktiva kapitalskih zahtev (Capital Requirements Directive) vsebuje oziroma se nanaša na:

1. Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta (z dne 14. junija 2006) o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij,
2. Direktivo 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta (z dne 14. junija 2006) o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij ter njunimi kasnejšimi spremembami in dopolnitvami.
3. Direktivo 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta (z dne 24. novembra 2010) o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge).

1. Politika in cilji upravljanja s tveganji

1.1. Politika in cilji upravljanja s kreditnim tveganjem

(10. člen Sklepa o razkritjih)

Kreditno tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi neizpolnitve obveznosti dolžnika oziroma nasprotno stranke do skupine. To je tveganje, da dolžnik ne bo pripravljen ali sposoben izpolniti svojih pogodbenih obveznosti v dogovorjenem roku in/ali višini. Kreditno tveganje vključuje: deželno tveganje, tveganje koncentracije, tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev in preostalo tveganje.

Deželno tveganje pomeni tveganje nastanka izgube v primeru kreditiranja kreditorejmalcev v tujih državah ter je povezano z ekonomskim, socialnim in političnim okoljem dolžnikove države. Posebni vrsti deželnega tveganja sta transferno tveganje in državno tveganje. Transferno tveganje obstaja, kadar dolžnikova obveznost ni nominirana v lokalni valuti. Državno tveganje pomeni tveganje neplačila tuje države, ki nastopa kot dolžnik.

Tveganje koncentracije pomeni tveganje nastanka izgube v primeru čezmerne izpostavljenosti do posamezne osebe, skupine povezanih oseb in oseb, ki jih povezujejo skupni dejavniki tveganj, kot so isti gospodarski sektor oziroma geografsko območje ali istovrstni posli. Tveganje koncentracije lahko nastane tudi v primeru uporabe kreditnih zavarovanj.

Tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev pomeni tveganje, da bo znesek terjatve, do katerega je upravičena skupina, zmanjšan zaradi uspešno uveljavljenih ugovorov dolžnika, ki izvirajo iz pravnega razmerja s prejšnjim upnikom, na podlagi katerega je nastala ta terjatev.

Preostalo tveganje pomeni tveganje manjše učinkovitosti zavarovanj od pričakovane.

Kreditno tveganje se pojavlja na vseh področjih bančnega poslovanja, kjer nastajajo tvegane aktivne bilančne in zunajbilančne postavke. Predstavlja najpomembnejše tveganje v poslovanju skupine, zato mu vodstvo dodeljuje visoko prioriteto pri upravljanju s tveganji.

Temeljni cilj **procesa upravljanja s kreditnim tveganjem** je doseganje oziroma ohranjanje takšne kakovosti in razpršenosti kreditnega portfelja, da so zagotovljeni stabilno in varno poslovanje ter doseganje ciljne kapitalske ustreznosti ob hkratnem maksimiranju tveganju prilagojene donosnosti. Skupina prevzema in upravlja kreditno tveganje v skladu s sprejeto **strategijo** ter politiko prevzemanja in upravljanja s kreditnim tveganjem, pri čemer zasleduje predvsem naslednje cilje:

- ◆ usmerjenost naložb v manj tvegane komitente, dejavnosti in države,
- ◆ sprejemanje primernih oblik kreditnih zavarovanj s poudarkom na njihovi kakovosti in obsegu,
- ◆ zagotavljanje razpršenosti kreditnega portfelja,
- ◆ intenzivno reševanje slabih naložb.

Proces upravljanja s kreditnim tveganjem vključuje postopke ugotavljanja, merjenja, obvladovanja in spremljanja kreditnega tveganja, vključno s poročanjem o kreditnem tveganju, ki mu skupina je ali bi mu lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

Postopki upravljanja kreditnega tveganja se izvajajo na ravni posameznih transakcij, dolžnikov in celotnega portfelja.

Skupina ima vzpostavljeno **strukturo in organizacijo ustreznih funkcij upravljanja s kreditnim tveganjem**. Uprava in višje vodstvo sta odgovorna za učinkovito upravljanje s kreditnim tveganjem. Del pristojnosti in pooblastil je uprava prenesla na delavce s posebnimi pooblastili in kolektivne organe odločanja (kreditni odbor, kreditno komisijo, odbor za upravljanje z bilanco, forum ICAAP). Pri upravljanju nedonosnih naložb in drugih naložb, ki zahtevajo posebno obravnavo, sodeluje odbor za naložbe v posebni obravnavi. Na ravni skupine so kot koordinacijska in posvetovalna telesa oblikovane skupine za nadzor poslovanja odvisnih družb, ki so odgovorne za spremljanje, koordinacijo ter nadzor poslovanja teh družb.

Skupina ima jasno razmejene pristojnosti in naloge med enotami komercialnega poslovanja in službo za upravljanje s tveganji, ki je organizacijsko neodvisna od enot, ki prevzemajo kreditno tveganje, in je neposredno podrejena upravi. Prav tako so jasno razmejene pristojnosti med enotami komercialnega poslovanja in enotami podpore poslovanju, vključno z vodstvenimi ravnmi.

Obseg in lastnosti notranjega poročanja o kreditnem tveganju omogočajo ustrezen pretok informacij navzgor in navzdol ter med organizacijskimi enotami, kar zagotavlja pravočasno sprejemanje odločitev vseh vodstvenih ravni v skupini glede ukrepov za obvladovanje kreditnega tveganja in spremljanje rezultatov teh ukrepov. Uveljavljena je praksa izdelave rednih in po potrebi izrednih poročil o kreditnem tveganju, ki se prevzema v okviru poslovanja.

Merjenje kreditnega tveganja:

a) Krediti

Izpostavljenost skupine kreditnemu tveganju je odvisna od treh komponent kreditnega tveganja: višine izpostavljenosti, verjetnosti neplačila dolžnika, ki jo odraža njegova bonitetna ocena, ter od stopnje poplačila dolga v primeru neplačila, ki je odvisna od zavarovanja in izterjave.

Za merjenje kreditnega tveganja ima skupina izdelane interne metodologije za razvrščanje dolžnikov in terjatev v bonitetne skupine A, B, C, D in E.

V bonitetno skupino A, ki predstavlja najmanjše kreditno tveganje, se razvrščajo dolžniki z najvišjo kreditno sposobnostjo, za katere se ocenjuje, da bodo redno poravnali dospelosti. V bonitetno skupino B se razvrščajo dolžniki, katerih finančni položaj je nekoliko slabši, skupina pa ne pričakuje večjih težav pri poravnavanju njihovih dospelih obveznosti. V bonitetno skupino C se razvrščajo dolžniki, za katere se ocenjuje, da denarni tokovi ne bodo zadostovali za redno poravnavanje vseh dospelih obveznosti, so bodisi podkapitalizirani ali nimajo zadostnih dolgoročnih virov sredstev za financiranje dolgoročnih naložb. V bonitetno skupino D se razvrščajo dolžniki, ki so nesolventni ali so v sanaciji oziroma postopku prisilne poravnave in pri katerih obstaja velika verjetnost neplačila, vendar se utemeljeno pričakuje vsaj delno poplačilo terjatev. V najbolj tvegano bonitetno skupino E se razvrščajo dolžniki, ki so v stečaju, in dolžniki, pri katerih se ocenjuje, da niso sposobni poravnati obveznosti. Pri razvrščanju tujih dolžnikov se upošteva tudi deželno tveganje.

Podjetja so razvrščena v devet bonitetnih razredov (bonitetne skupine od A do D so razdeljene še v dva bonitetna razreda). Razvrščanje dolžnikov in terjatev temelji na kvantitativnih in kvalitativnih merilih, pri čemer se upoštevajo ocena finančnega položaja posameznega dolžnika, zmožnost zagotovitve zadostnega denarnega pritoka za odplačilo dolga v prihodnosti, rednost poravnavanja obveznosti dolžnika do skupine ter kakovost in obseg zavarovanja.

Skupina izvaja tudi lastne analize kreditnega tveganja tujih bank in držav, pri čemer med drugim upošteva bonitetne ocene in bonitetna poročila zunanjih bonitetnih institucij, pri ocenjevanju držav pa tudi bonitetne ocene izvoznih kreditnih agencij.

Vsi dolžniki so razvrščeni v ustrezno bonitetno skupino pred odobritvijo kredita. Skupina ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka kreditne izpostavljenosti, spremlja poslovanje dolžnika in kakovost zavarovanja. Prav tako redno ocenjuje višino pričakovanih kreditnih izgub ter oblikuje potrebno višino oslabitev in rezervacij v skladu z Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja.

b) Dolžniški vrednostni papirji

Pri upravljanju kreditnega tveganja iz naslova dolžniških vrednostnih papirjev skupina uporablja interne bonitetne ocene in zunanje bonitetne ocene bonitetnih agencij Fitch Ratings in Moody's Investors Service, tako za vrednostne papirje kot njihove izdajatelje. Limitni sistem dovoljuje investiranje v dolžniške vrednostne papirje boljše kreditne kakovosti. Investiranje v finančne instrumente tujih izdajateljev brez bonitetne ocene mednarodne bonitetne agencije ni dovoljeno. Skupina se izogiba naložbam v podrejene in strukturirane dolžniške finančne instrumente.

c) Prevzete kreditne in pogojne obveznosti

Prevzete kreditne in pogojne obveznosti predstavljajo garancije, akreditivi ter neizkoriščeni deli odobrenih kreditov, limitov in kreditnih linij. Osnovni namen teh instrumentov je zagotoviti denarna sredstva komitentu, ko jih ta zahteva. Garancije in nepreklicni stand by akreditivi predstavljajo nepreklicno jamstvo, da bo skupina izvršila plačilo, če komitent ne bo izpolnil svojih obveznosti do tretjih oseb. Iz naslova prevzetih kreditnih in pogojnih obveznosti je skupina potencialno izpostavljena izgubi iz kreditnega tveganja. Za merjenje kreditnega tveganja se pri teh instrumentih uporablja enaka metodologija kot pri kreditih.

d) Izvedeni finančni instrumenti

Pri izvedenih finančnih instrumentih, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), je skupina izpostavljena kreditnemu tveganju nasprotne stranke, to je tveganju, da nasprotna stranka ne bo (pravočasno) izpolnila svojih pogodbenih obveznosti. Kreditno tveganje nasprotne stranke je enako vrednosti izpostavljenosti iz naslova teh poslov. Izpostavljenost iz posameznega posla se izračuna kot seštevek trenutne tržne vrednosti posla in potencialne izpostavljenosti.

Skupina se izogiba poslovanju z nasprotnimi strankami slabše kreditne kakovosti. V primeru sklepanja poslov s strankami slabše kreditne kakovosti skupina zahteva ustrezna zavarovanja.

Orodja za zmanjševanje kreditnega tveganja

a) Kreditni limiti

Skupina zmanjšuje kreditno tveganje z vzpostavitvijo in spremljanjem kreditnih limitov na ravni posameznih oseb in skupin povezanih oseb. Prav tako so vzpostavljeni strukturni limiti izpostavljenosti za posamezne gospodarske dejavnosti, geografska območja, pri izpostavljenosti do bank pa tudi po posameznih produktih. Za učinkovito obvladovanje tveganja koncentracije, ki izhaja iz portfelja kreditov, zavarovanih z vrednostnimi papirji, so vzpostavljeni in se spremljajo limiti za obseg kreditov, zavarovanih z vrednostnimi papirji, in limiti za obseg vrednostnih papirjev, prejetih v zastavo. Limitni sistem je tudi osnovno orodje za uspešno upravljanje kreditnega tveganja iz naslova pozicij v dolžniških vrednostnih papirjih, pozicij v izvedenih finančnih instrumentih ter v poslih začasne prodaje oziroma nakupa vrednostnih papirjev. Limiti izpostavljenosti kreditnemu tveganju zagotavljajo razpršenost kreditnega portfelja.

Kreditne limite za posamezna podjetja potrjuje kreditni odbor, ostale kreditne limite odobri odbor za upravljanje z bilanco. Vsako veliko izpostavljenost do posamezne osebe oziroma skupine povezanih oseb ter limite do oseb v posebnem razmerju z banko predhodno odobri nadzorni svet.

Zaradi združitve dveh obstoječih skupin povezanih oseb v eno skupino povezanih oseb je skupina po stanju na dan 31. december 2011 oblikovala novo razširjeno skupino povezanih oseb, zaradi česar je bila presežena največja dopustna izpostavljenost. Skupina je pripravila ukrepe, ki jih bo izvedla za uskladitev izpostavljenosti do te skupine povezanih oseb z zakonsko predpisanimi omejitvami.

Kreditni limiti so določeni in se spremljajo v skladu z internimi metodologijami. Skupina sproti spremlja kreditne limite in skrbi za razpršenost kreditnega portfelja.

b) Kreditna zavarovanja (zastava premoženja in osebna jamstva)

Poleg limitnega sistema skupina za zmanjševanje kreditnega tveganja uporablja tudi kreditna zavarovanja. V ta namen ima izdelano politiko kreditnih zavarovanj, v kateri so opredeljene posamezne vrste stvarnih in osebnih kreditnih zavarovanj, ki jih skupina sprejema, ter postopki ugotavljanja in spremljanja primernosti in vrednosti kreditnih zavarovanj. Najpogostejše vrste zavarovanja so zavarovanje z nepremičninami, jamstvi in vrednostnimi papirji.

Skupina sprejema v okviru stvarnih kreditnih zavarovanj predvsem zavarovanja z nepremičninami, premičninami, denarnimi terjatvami, bančnimi vlogami pri kreditni instituciji in vrednostnimi papirji. V okviru osebnih kreditnih zavarovanj skupina sprejema predvsem solidarna poroštva podjetij in fizičnih oseb, jamstva Republike Slovenije, jamstva zavarovalnic in garancije bank.

Skupina zmanjšuje kreditno tveganje z uporabo zavarovanj, vendar lahko to sočasno vpliva na nastanek ali porast drugih tveganj (npr. pravno, operativno, likvidnostno ali tržno tveganje), zato skupina pri uporabi kreditnih zavarovanj ustrezno pozornost namenja preostalemu tveganju. To tveganje na primer obstaja, kadar je zastavljeno premoženje prevrednoteno ali kadar obstaja problem unovčenja zavarovanja oziroma le-tega ni mogoče unovčiti v razumnem času.

Za zmanjšanje izpostavljenosti tveganjem je skupina v letu 2011 glede na leto 2010 povečala delež zavarovanih izpostavljenosti v skupni izpostavljenosti. Skupini je pri odobranju kreditov najpomembnejša kreditna sposobnost posojilojemalca, ki omogoča poravnavo vseh obveznosti, prejeto kreditno zavarovanje služi kot sekundarni vir poplačila kredita. Kakovost zavarovanja ter razmerje med kreditom in vrednostjo zavarovanja, ki ju zahteva skupina, sta odvisna od bonitete kreditnojemalca in ročnosti kredita. Osnovni namen kreditnega zavarovanja je zmanjševati kreditno tveganje, ki ga skupina izpolnjuje z večjim poudarkom na kreditnih zavarovanjih, ki zmanjšujejo izgube iz kreditnega tveganja, znižujejo kapitalske zahteve in izboljšujejo izterljivost zapadlih terjatev.

c) Okvirne pogodbe o pobotu

Skupina dodatno zmanjšuje kreditno tveganje s sklepanjem okvirnih pogodb o pobotu, ki zajemajo posle začasne prodaje oziroma začasnega odkupa vrednostnih papirjev in posle z izvedenimi finančnimi instrumenti oziroma druge posle z instrumenti kapitalskega trga. Okvirne pogodbe skupina sklepa z nasprotnimi strankami, ki imajo ustrezno boniteto in s katerimi ima velik obseg poslovanja. Te pogodbe na splošno nimajo za posledico pobota bilančnih terjatev in obveznosti, saj se posli ponavadi poravnajo na bruto osnovi, v primeru neplačila pa se vsi posli z nasprotno stranko zaključijo in poravnajo na neto osnovi.

d) Finančne zaveze in druga določila v kreditnih pogodbah

Kreditno tveganje skupina dodatno zmanjšuje s finančnimi zavezami in drugimi pogodbenimi določili, ki jih vključuje v kreditne pogodbe. Najpogosteje uporabljeni sta pogodbeni določili »pari passu« in »negative pledge«. Finančne zaveze so izbrane finančne kategorije oziroma finančni kazalniki, ki jih mora kreditnojemalec v času trajanja kreditnega razmerja izpolnjevati v dogovorjeni višini. Skupina redno spremlja izpolnjevanje teh omejitev.

1.2. Politika in cilji upravljanja s tržnimi tveganji

(10. člen Sklepa o razkritjih)

Tržna tveganja predstavljajo negotovost, ki se zaradi neugodnih sprememb dejavnikov tveganj, kamor uvrščamo obrestne mere, devizne tečaje, kreditne razmike, cene finančnih instrumentov, cene blaga in druge pomembne dejavnike, lahko izrazi v neugodni spremembi vrednosti finančnega instrumenta oziroma v izgubi. V skupini ločeno spremljamo izpostavljenost tržnim tveganjem iz naslova pozicij trgovalne in bančne knjige. Tržna tveganja primarno nastajajo pri aktivnostih, ki se izvajajo v sektorju investicijskega bančništva in sektorju zakladništva. Pozicije trgovalne knjige vključujejo predvsem pozicije v lastniških in dolžniških finančnih instrumentih, valutnih poslih, blagu in izvedenih finančnih instrumentih, ki jih skupina namerava v kratkem roku prodati in s tem ustvariti dobiček. Del trgovalne knjige so tudi pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, ki so namenjene ščitenju trgovalnih pozicij ali pa so del politike zapiranja pozicij v okviru poslovanja s strankami. Med pozicije bančne knjige uvrščamo strateške pozicije ter pozicije v dolžniških in lastniških finančnih instrumentih, valutnih poslih ter izvedenih finančnih instrumentih, ki jih skupina drži na daljši rok oziroma so namenjeni uravnavanju bilance.

Med tržna tveganja spadajo pozicijsko tveganje, valutno tveganje, tveganje spremembe cen blaga in tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja.

Pozicijsko tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi spremembe cen finančnih instrumentov, ki ga tvorita splošno in posebno pozicijsko tveganje. Posebno pozicijsko tveganje je tveganje spremembe cene finančnega instrumenta zaradi dejavnikov v zvezi z njegovim izdajateljem oziroma pri izvedenem finančnem instrumentu v zvezi z izdajateljem osnovnega finančnega instrumenta. Splošno pozicijsko tveganje je tveganje spremembe cene finančnega instrumenta pri dolžniškem finančnem instrumentu zaradi spremembe ravni obrestnih mer oziroma pri lastniškem finančnem instrumentu zaradi cenovnih gibanj na kapitalnem trgu, ki niso povezana s posebnimi lastnostmi posameznih finančnih instrumentov.

Valutno tveganje v okviru tržnih tveganj je tveganje padca vrednosti finančnih instrumentov zaradi neugodne spremembe tečajev valut.

Tveganje spremembe cen blaga je tveganje nastanka izgub pri pozicijah v blagu oziroma izvedenih finančnih instrumentih na blago zaradi neugodnih sprememb cen blaga.

Tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja je tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja do posamezne osebe.

Strategija upravljanja s tržnimi tveganji temelji na obstoječih in pričakovanih tržnih razmerah, realiziranih in planiranih finančnih podatkih, veljavnih predpisih in obstoječih sistemih upravljanja s tveganji. Skupina zasleduje politiko razpršenosti portfeljev, investiranja v visoko likvidne finančne naložbe v države boljše kreditne kakovosti, pri čemer se izogiba naložbam s špekulativno bonitetno oceno. Trgovanje z izvedenimi finančnimi instrumenti temelji na politiki zapiranja pozicij ter sklepanja poslov z nasprotnimi strankami boljše kreditne kakovosti. Tovrstni posli se sklepajo večinoma za zaščito pred finančnimi tveganji.

Cilj **procesa upravljanja tržnih tveganj** je omejevanje nastanka izgube pri trgovanju in investiranju v finančne instrumente ob hkratnem upoštevanju priložnosti in potencialnih nevarnosti na kapitalskih trgih ter ciljne kapitalske ustreznosti. Skupina želi doseči čim boljše razmerje med

ustvarjenim donosom in prevzetim tveganjem. Skupina upravlja tržna tveganja skladno s Politiko upravljanja s tržnimi tveganji.

Proces upravljanja s tržnimi tveganji vključuje:

- ◆ postopke ugotavljanja (prepoznavanja), merjenja/ocenjevanja, spremljanja in obvladovanja tržnih tveganj,
- ◆ notranje poročanje o tržnih tveganjih.

Prepoznavanje tveganj opredeljuje obstoječa in potencialna tveganja, ki se nanašajo na pozicije trgovalne in bančne knjige. Pred uvedbo novih storitev in vstopom na nove trge je treba opredeliti tveganja in proces upravljanja s tveganji. Vsako leto je pripravljena Strategija trgovanja, v kateri so prikazana potencialna tveganja in način njihovega upravljanja. Strategijo mora pisno odobriti služba za upravljanje s tveganji.

Sistem limitov za dejavnosti trgovanja s finančnimi instrumenti omogoča učinkovito razpršenost tveganj ob upoštevanju danih priložnosti na kapitalskih trgih. Služba za upravljanje s tveganji določa sistem limitov predvsem na podlagi veljavnega in planiranega kapitala, rezultata poslovnega izida in sprejemljivega tveganja. Limitni sistem vsebuje kreditne in pozicijske limite, limite največje dovoljene izgube, limite na tržnost tečajev sklenjenih poslov, limite VaR in limite po posameznih pooblaščenih osebah.

Skupina ima vzpostavljen tudi limitni sistem za poslovanje z dolžniškimi in lastniškimi finančnimi instrumenti bančne knjige, s čimer zasleduje politiko investiranja v obveznice boljše kreditne kakovosti in večjo kreditno diverzifikacijo ter omejuje največjo dovoljeno izgubo.

Glede **strukture in organizacije ustreznih funkcij upravljanja tržnih tveganj** velja, da sta uprava in višje vodstvo odgovorna za učinkovito upravljanje tržnih tveganj. Uprava je pooblastila za odobravanje limitov s področja tržnih tveganj prenesla na odbor za upravljanje z bilanco.

Pristojnosti in naloge so jasno razmejene med trgovalnimi organizacijskimi enotami (zakladništvo, investicijsko bančništvo), podpornimi službami, kontrolnim centrom in službo za upravljanje s tveganji, ki je organizacijsko neodvisna od enot, ki tržna tveganja prevzemajo.

Za **obseg in lastnosti notranjega poročanja o tržnih tveganjih** velja, da kontrolni center za zakladništvo in investicijsko bančništvo dnevno izračunava izkoriščenost limitov trgovanja in poslovanja s finančnimi instrumenti bančne knjige ter o njih poroča upravi, višjemu vodstvu, trgovalnim organizacijskim enotam in službi za upravljanje s tveganji. Odbor za upravljanje z bilanco mesečno spremlja poročilo o izpostavljenosti tržnemu tveganju z vidika izkoriščenosti limitov, višine tvegane vrednosti (VaR), rezultatov testiranja izjemnih razmer ter analize občutljivosti, ločeno za trgovalno in bančno knjigo.

Sistem merjenja tržnih tveganj sestoji iz procesa analiziranja in ovrednotenja tveganj, kar vključuje oceno pogostosti nastanka določenega potencialnega dogodka in višine njegove posledice. Tržna tveganja se redno merijo s pomočjo:

- ◆ metode tvegane vrednosti (angl. Value-at-Risk oziroma VaR),
- ◆ testiranja izjemnih razmer,
- ◆ analize občutljivosti,
- ◆ izračuna kapitalskih zahtev za tržna tveganja po standardiziranem pristopu.

Skupina se zaveda omejitev uporabnosti metode VaR v obdobjih skrajno neugodnih tržnih razmer. Zato skupina izvaja teste izjemnih razmer, ki odražajo potencialni vpliv izjemnih, a kljub temu možnih okoliščin na finančnih trgih na vrednost finančnih instrumentov.

Tržna tveganja se merijo tudi z analizami občutljivosti, s katerimi se meri vpliv sprememb različnih dejavnikov tveganja (kot so obrestne mere, devizni tečaji, delniški indeksi in kreditni razmiki) na dobiček in kapital.

Osnovno orodje za uspešno upravljanje tržnih tveganj predstavlja primeren limitni sistem. Za **varovanje pred tržnimi tveganji in za njihovo zmanjševanje** sta vzpostavljena sistem limitov za dejavnosti trgovanja ter sistem limitov za poslovanje z lastniškimi in dolžniškimi finančnimi instrumenti bančne knjige. Kontrola tržnih tveganj se dnevno izvaja prek limitnega sistema ter jasnih smernic glede odgovornosti in pristojnosti pri prevzemanju tveganj.

Pri glavnini trgovanja z izvedenimi finančnimi instrumenti se izpostavljenost pozicijskemu, obrestnemu in valutnemu tveganju zmanjšuje z zasledovanjem politike zapiranja pozicij. Tržna tveganja se zavarujejo z nasprotnim poslom.

1.2.1. Politika in cilji upravljanja z valutnim tveganjem

(10. člen Sklepa o razkritjih)

Valutno tveganje pomeni izpostavljenost skupine posledicam sprememb tečajev tujih valut, ki v primeru neugodnih gibanj zmanjšujejo dohodek skupine.

Strategija upravljanja z valutnim tveganjem je osredotočena na izpostavljenost tveganju v skladu s postavljenimi omejitvami in sposobnostjo skupine za prevzemanje tveganj glede na prihodke in kapitalsko ustreznost. Skupina prepoznava, meri, upravlja in nadzoruje valutno tveganje v skladu s sprejeto politiko upravljanja z valutnim tveganjem. **Proces upravljanja z valutnim tveganjem** vključuje postopke za obvladovanje valutnega tveganja skupaj z notranjim poročanjem.

Glede **strukture in organizacije ustreznih funkcij upravljanja z valutnim tveganjem** velja, da izvajanje politike spremlja in nadzira odbor za upravljanje z bilanco, za operativno uravnavanje valutnega tveganja in usklajevanje odprtih pozicij s postavljenimi limiti med dnem in preko noči pa skrbi zakladništvo.

Za **obseg in lastnosti notranjega poročanja** je uveljavljena praksa izdelave dnevniških poročil o izpostavljenosti valutnemu tveganju, dnevniških izračunov o največjih možnih izgubah iz naslova odprtih deviznih pozicij ter rednih mesečnih poročil o izpostavljenosti valutnemu tveganju, ki jih na sejah obravnava odbor za upravljanje z bilanco.

Sistem merjenja valutnega tveganja zajema dnevno spremljanje neto pozicij v tujih valutah po posamezni valuti in skupinah valut ter dnevno izračunavanje največje dovoljene izgube iz naslova valutnega tveganja z uporabo metode tvegane vrednosti (angl. VaR). Merjenje in ocenjevanje valutnega tveganja potekata v skladu s sprejeto metodologijo, v okviru katere so opredeljeni tudi testi izjemnih razmer, s katerimi lahko skupina oceni možnost izgube v primeru večjega nihanja tečajev tujih valut.

Skupina izvaja **varovanje pred valutnim tveganjem oziroma ga zmanjšuje**, saj je izpostavljena vplivom nihanja pomembnejših tečajev tujih valut na njeno finančno stanje in denarne tokove. Skupina je v letu 2011 tekoče usklajevala razlike med nakupi in prodajami tujih valut, ki so izhajale pretežno iz opravljanja plačilnega prometa. Izpostavljenost iz finančnih instrumentov v tujih valutah je bila zelo nizka in v skladu s postavljenimi limiti.

1.2.2. Politika in cilji upravljanja z obrestnim tveganjem

(10. člen Sklepa o razkritjih)

Obrestno tveganje pomeni izpostavljenost finančnega položaja skupine neugodnim spremembam tržne ravni obrestnih mer. Skupina je izpostavljena vplivom nihanja glavnih tržnih obrestnih mer tako na njeno tveganje poštene vrednosti kot na tveganje denarnih tokov. Obrestno tveganje poštene vrednosti je tveganje, da bo vrednost finančnega instrumenta nihala zaradi sprememb tržnih obrestnih mer. Obrestno tveganje denarnih tokov je tveganje, da bodo prihodnji denarni tokovi iz finančnega instrumenta nihali zaradi sprememb tržnih obrestnih mer. Kot posledica teh sprememb se spreminjajo tudi obrestne marže in dobiček.

V skladu s **strategijo upravljanja z obrestnim tveganjem** skupina omejuje obseg obrestnega tveganja z vzpostavitvijo limitnega sistema in z opredelitvijo potrebnega notranjega kapitala. Skupina obvladuje obrestno tveganje z usklajevanjem virov sredstev in naložb po njihovi zapadlosti, višini in načinu določanja obrestnih mer ter z uporabo izvedenih finančnih instrumentov. Skupina redno izračunava tudi vpliv spremembe obrestnih mer na neto obrestne prihodke in vrednost kapitala s standardnim obrestnim šokom.

Skupina izvaja učinkovit **proces upravljanja z obrestnim tveganjem**, ki omogoča, da ostaja raven tveganja v sprejemljivih mejah. Skupina prepoznava, meri, upravlja, nadzoruje in spremlja obrestno tveganje v skladu s sprejeto politiko upravljanja z obrestnim tveganjem. Proces upravljanja z obrestnim tveganjem vključuje postopke za obvladovanje obrestnega tveganja ob učinkovitem notranjem poročanju.

Glede **strukture in organizacije ustreznih funkcij upravljanja z obrestnim tveganjem** velja, da izvajanje politike spremlja odbor za upravljanje z bilanco, uravnavanje obrestnega tveganja ter izpolnjevanje zahtev in postavljenih omejitev pa je odgovornost zakladništva.

Skladno s potrebami **notranjega poročanja** skupina spremlja obrestno tveganje, ki izhaja iz poslov trgovanja, v sklopu spremljanja tržnih tveganj, kjer za merjenje tveganja uporablja metodo tvegane vrednosti (angl. VaR), testiranje izjemnih razmer in analizo občutljivosti.

Merjenje obrestnega tveganja, ki izhaja iz neusklajenih postavk bančne knjige, se izvaja na podlagi obrestnih vrzeli. Grupirani denarni tokovi se razporedijo v posamezne časovne razrede glede na prvo ponovno določitev obrestnih mer oziroma pogodbeno zapadlost. Za razporeditev postavk brez končnega roka zapadlosti skupina uporablja interno metodologijo. Spremljanje in izdelava poročil o odprtih pozicijah potekata na mesečni ravni.

Skupina je pri svojem poslovanju izpostavljena nihanju obrestnih mer, zato je pomembno, da meri svojo občutljivost na spremembe obrestnih mer in temu primerno uravnava svoj izkaz finančnega položaja. Skupina redno izračunava vpliv sprememb obrestnih mer na dobiček in kapital.

Za spremljanje učinkovitosti načinov za **varovanje pred obrestnim tveganjem in njegovo zmanjševanje** skupina redno ocenjuje lastno sposobnost prevzemanja tveganj v skladu s sprejeto metodologijo. Za zmanjševanje izpostavljenosti obrestnemu tveganju skupina uporablja izvedene finančne instrumente na obrestno mero.

1.3. Politika in cilji upravljanja z likvidnostnim tveganjem

(10. in 23.a. člen Sklepa o razkritjih)

Likvidnostno tveganje je tveganje, ki vključuje tveganje zagotavljanja virov likvidnosti in tržno likvidnostno tveganje.

Tveganje zagotavljanja virov likvidnosti je tveganje, da skupina ne bo sposobna pravočasno izpolniti svojih dospelih obveznosti oziroma da je skupina zaradi nezmožnosti zagotavljanja zadostnih virov sredstev za poravnavo obveznosti ob zapadlosti prisiljena zagotavljati potrebna sredstva s pomembno višjimi stroški od običajnih.

Tržno likvidnostno tveganje je tveganje nastanka izgube, ko pozicije (v finančnih instrumentih) ni mogoče odprodati ali nadomestiti v kratkem času brez pomembnega vpliva na tržno ceno, bodisi zaradi nezadostne globine trga bodisi zaradi tržnih neravnovesij ali drugih vzrokov.

Strategija upravljanja z likvidnostnim tveganjem temelji na skrbnem in varnem poslovanju ter vključuje preudarno upravljanje sredstev in obveznosti do virov sredstev (bilančnih in zunajbilančnih) ter uravnoteženo strategijo zadolževanja, tako da je skupina v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti (likvidnost) oziroma trajno sposobna izpolniti vse svoje obveznosti (solventnost).

Skupina skrbi za zagotavljanje ustrezne višine in strukture likvidnostnih rezerv. Pri tem upošteva tržno likvidnostno tveganje, to je tveganje nastanka izgube, ko pozicije (v finančnih instrumentih) ni mogoče odprodati ali nadomestiti v kratkem času brez pomembnega vpliva na tržno ceno.

Proces upravljanja likvidnostnega tveganja poteka v skladu s sprejeto politiko upravljanja z likvidnostnim tveganjem. Proces upravljanja z likvidnostnim tveganjem vključuje postopke in pravila za izvajanje ukrepov prepoznavanja, ocenjevanja, spremljanja in poročanja, zmanjšanja tveganja in izoginitve tveganju.

Upravljanje likvidnostnega tveganja vključuje:

- ◆ celovito planiranje in nadziranje prihodnjih denarnih tokov, ki zajema dnevno financiranje z namenom zagotovitve izpolnjevanja prevzetih obveznosti in obnavljanje virov ob njihovi zapadlosti;
- ◆ vzdrževanje portfelja tržno zelo likvidnih sredstev, ki se lahko hitro unovčijo, kot zaščita pred nepredvidenimi gibanji denarnih tokov;
- ◆ ocenjevanje tržnega likvidnostnega tveganja;
- ◆ spremljanje koeficientov bilančne likvidnosti glede na zahteve skupine in predpise;
- ◆ upravljanje koncentracije in profila zapadlih obveznosti,
- ◆ predvidevanje uravnavanja likvidnosti v različnih scenarijih in izvajanje testov izjemnih likvidnostnih razmer,
- ◆ postavitve ustreznega razmerja med stroški, koristmi in tveganji pri zagotavljanju likvidnosti,
- ◆ spremljava likvidnostnega položaja celotnega bančnega sistema in narodnega gospodarstva,
- ◆ sprejem ustrezne politike likvidnosti glede na dane razmere.

Glede **strukture in organizacije ustreznih funkcij upravljanja z likvidnostnim tveganjem** velja, da izvajanje politike spremljata in nadzorujeta odbor za upravljanje z bilanco in likvidnostna komisija. Za uravnavanje likvidnosti je odgovorno zakladništvo.

V skladu s potrebami **notranjega poročanja** se meritve in projekcije denarnih tokov izvajajo za naslednji dan, teden in mesec, saj so to ključna obdobja za upravljanje operativne likvidnosti. Prav tako se redno izvajajo meritve likvidnosti za daljša časovna obdobja z namenom nadziranja likvidnostne izpostavljenosti v teh časovnih obdobjih in obvladovanja potencialnih likvidnostnih kriz. Izhodišče pri teh projekcijah so pogodbeno določene zapadlosti finančnih obveznosti, pričakovani datumi izterjave finančnih sredstev in ocena pričakovanih gibanj nestabilnih virov sredstev.

Postopki **merjenja likvidnostnega tveganja** vključujejo kvalitativne in kvantitativne ocene za merjenje tveganja. Skupina ima lastne metodologije za ugotavljanje, merjenje, obvladovanje in spremljanje likvidnosti, ki omogočajo usklajevanje dejanskih in potencialnih virov likvidnosti z dejansko in potencialno porabo likvidnih sredstev v določenih časovnih obdobjih. Skupina spremlja primernost likvidnih sredstev in njihovo razpoložljivost. Pri oceni likvidnosti upošteva predvsem zmožnost, da na podlagi teh sredstev pridobi likvidnost v kratkem času. Skupina spremlja tudi porazdelitev stroškov, koristi in tveganj pri zagotavljanju likvidnosti, za kar ima tudi izdelano metodologijo, ki zajema vse pomembne postavke sredstev in obveznosti, zunajbilančne postavke in vse stroške v zvezi z likvidnostjo. Skupina navedeno metodologijo redno nadgrajuje.

V letu 2011 je skupina dopolnila metodologijo za izdelavo pričakovanih denarnih tokov. Za oceno odstopanj pričakovanih denarnih tokov od pogodbenih se uporabljajo predpostavke, ki temeljijo na historičnih podatkih, izračunane predpostavke pa se redno testirajo.

Skupina je v letu 2011 razpolagala z ustreznim obsegom likvidnostnih rezerv, ki so bile na voljo za poravnavo vseh bilančnih obveznosti in za kritje zunajbilančnih obveznosti. Pretežni del likvidnostnih rezerv so predstavljali prvovrstni vrednostni papirji, po obsegu drugo najpomembnejšo postavko pa so predstavljali dani depoziti bankam. Skupina nima zunajbilančnih obveznosti, ki bi presegale pogodbeno določene obveznosti.

Za **varovanje oziroma zmanjševanje likvidnostnega tveganja** se izvaja skrbno upravljanje s sredstvi in njihovimi viri, kar je temelj varnega poslovanja skupine, pri čemer se zasledujejo naslednji cilji:

- ◆ sposobnost izpolnjevanja vseh obveznosti, povezanih z bilančnimi in zunajbilančnimi denarnimi odtoki na kratek rok,
- ◆ minimiziranje stroškov vzdrževanja likvidnosti,
- ◆ predvidevanje nastopa izjemnih okoliščin oziroma kriznih razmer ter izvajanje sprejetih kriznih načrtov v primeru njihovega pojava.

Skupina za zmanjševanje likvidnostnega tveganja uporablja limitni sistem, ki zajema izpolnjevanje predpisanih zahtev Banke Slovenije in interno določenih limitov ter spremljanje ciljnih strukturnih količnikov likvidnosti. V letu 2011 je skupina zaostрила zahteve iz limitnega sistema s spremembo dovoljenih vrednosti določenih kazalcev likvidnosti in z vzpostavitvijo dodatnih limitov.

Za varovanje pred likvidnostnim tveganjem se uporabljata metodologija za ugotavljanje in merjenje likvidnostnega tveganja ter krizni načrt za primer likvidnostne krize. Skupina se varuje pred likvidnostnim tveganjem tako, da skrbno upravlja s portfeljem likvidnostnih rezerv in skrbi za ustrezne vire financiranja. Pri tem skrbi za ustrezno razpršenost svojih virov financiranja.

Za spremljanje učinkovitosti načinov za varovanje pred likvidnostnim tveganjem in njegovo zmanjševanje skupina redno ocenjuje lastno sposobnost prevzemanja tveganj v skladu s sprejeto metodologijo.

Scenariji upravljanja likvidnosti v izjemnih situacijah

Skupina pripravlja različne scenarije izjemnih likvidnostnih razmer, katerih cilj je prepoznati potencialne slabosti in občutljivost svojega likvidnostnega položaja. Scenariji predpostavljajo

hipotetično poslabšanje likvidnostnih razmer zaradi možnega padca bonitetne ocene banke ter zmanjšanja ugleda v domačem in tujem okolju. Poleg tega skupina izdeluje hipotetične scenarije, ki predpostavljajo izjemne likvidnostne razmere na domačih in tujih finančnih trgih, padec zaupanja v bančni sistem in padanje gospodarske aktivnosti.

V letu 2011 je skupina dopolnila scenarije izjemnih situacij s kombiniranimi scenariji, ki upoštevajo tako vpliv finančne krize na ravni skupine kot krizo na finančnih trgih, ter prenovila sistem uporabljenih predpostavk za vse vrste morebitnih likvidnostnih kriz.

Pri scenarijih je skupina ugotavljala tako vpliv na zagotavljanje likvidnih sredstev za kritje zapadlih obveznosti kot vpliv na poslovni izid zaradi iskanja novih, dražjih virov financiranja. Skupina na podlagi testiranja različne stopnje težavnosti izjemnih likvidnostnih razmer oblikuje in prilagaja obseg in strukturo lastnih likvidnostnih rezerv.

Krizni načrt

Za varovanje likvidnostnega tveganja ima skupina vzpostavljene postopke za omejevanje nastanka kriznih razmer, zaradi katerih ne bi zmogla nemoteno in pravočasno zagotavljati sredstev za poravnavanje svojih zapadlih obveznosti. Zgodnje ugotavljanje kriznih razmer se izvaja ob rednem dnevnem spremljanju likvidnostne pozicije skupine.

V kriznem načrtu skupine so opredeljeni kazalci, ki opozarjajo na likvidnostno krizo, ukrepi za izboljšanje likvidnostnega položaja ter pristojnosti in odgovornosti za ravnanje v kriznih razmerah.

1.4. Politika in cilji upravljanja z operativnim tveganjem

(10. člen Sklepa o razkritjih)

Operativno tveganje je opredeljeno kot tveganje izgub, ki so posledica goljufij, nedovoljenih dejanj oziroma postopkov, napak, opustitev, neučinkovitosti, sistemskih napak in zunanjih dejavnikov oziroma dogodkov. Definicija vključuje pravno tveganje in tveganje zunanjega izvajanja storitev, ne vključuje pa strateškega tveganja in tveganja izgube ugleda, vendar pa lahko realizacija operativnega tveganja vpliva na ugled skupine in je torej njegova posledica.

Strategija in procesi upravljanja z operativnim tveganjem so opredeljeni v Strategiji razvoja in implementacije okvira upravljanja z operativnim tveganjem in v Politiki upravljanja z operativnim tveganjem. Skupina je v letu 2011 nadaljevala z aktivnostmi, ki si jih je zastavila v navedeni strategiji in politiki. V letu 2011 je bila politika posodobljena z aktualnimi spremembami. Prav tako so bila posodobljena interna navodila, prilagojena zahtevam politike, ki se nanašajo na vse korake upravljanja z operativnim tveganjem ter na določitev apetita in tolerance skupine do operativnega tveganja.

Za **strukturo in organizacijo ustreznih funkcij upravljanja z operativnim tveganjem** je značilno, da so v upravljanje z operativnim tveganjem vključeni zaposleni na vseh ravneh, ki imajo različne odgovornosti in naloge. Upravljanje z operativnim tveganjem se izvaja decentralizirano po organizacijskih enotah, kar velja tudi za aktivnosti v zvezi z zmanjševanjem tveganj. Koordinacija upravljanja z operativnim tveganjem se izvaja centralizirano prek službe za upravljanje s tveganji.

V skupini deluje odbor za operativno tveganje, ki je kolektivni organ odločanja, odgovoren za usmerjanje in nadzor upravljanja z operativnim tveganjem. V odbor so vključeni vsi predstavniki višjega vodstva, predseduje pa mu član uprave banke. Kot stalno vabljeni člani so del odbora tudi pooblaščenka za varnost, pooblaščenka za skladnost, pooblaščenka za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter direktorica službe notranje revizije.

Za potrebe **notranjega poročanja o operativnem tveganju** skupina uporablja interno razvito spletno aplikacijo za prijavo in aplikacijo za popis škodnih dogodkov. Prva je namenjena vsem zaposlenim in omogoča tudi anonimno prijavo škodnih dogodkov, v drugi pa formalno določeni poročevalci popisujejo škodne dogodke. V okviru poročanja škodnih dogodkov skupina zbira tudi informacije o pravnem tveganju, ki ga upravlja z enako politiko in procesi kot ostale kategorije operativnega tveganja. Pravno tveganje iz naslova tožb zoper skupino obvladuje skupina enako kot druga pravna tveganja, in sicer tako, da skrbno in poglobljeno obravnava vsak primer (če se vodi v skupini) oziroma s preiščeno izbiro odvetnikov (zunanjih izvajalcev), ki kakovostno zastopajo skupino. Za pripravo trimesečnih zbirnih poročil o škodnih dogodkih je odgovorna služba za upravljanje s tveganji. Poročila o škodnih dogodkih obravnava odbor za operativno tveganje, pri čemer podrobneje obravnava velike škodne dogodke, sprejema ukrepe ob njihovem nastanku in spremlja uresničevanje sprejetih ukrepov. Odbor obravnava tudi druga poročila v zvezi z operativnim tveganjem in njegovim upravljanjem ter vse profile operativnega tveganja (ocenjeni, realizirani, ciljni) po organizacijskih enotah in za skupino. O pomembnih škodnih dogodkih so uprava in višje vodstvo obveščeni takoj.

Za **sistem merjenja operativnega tveganja** je značilno, da ugotavljanje in ocenjevanje oziroma merjenje operativnega tveganja potekajo z izpolnjevanjem obrazcev za popis potencialnih škodnih dogodkov, vsebino katerih pripravlja služba za upravljanje s tveganji. Vsak ugotovljeni škodni dogodek je ocenjen z verjetnostjo nastanka, resnostjo posledic v primeru nastanka in oceno ustreznosti obstoječih kontrol za preprečevanje nastanka.

Pri ocenjevanju se uporablja kvalitativni pristop. Za vsak popisani potencialni škodni dogodek je treba opredeliti tudi obstoječe kontrole za zmanjševanje njegovega nastanka, ukrepe za njegovo preprečevanje in ukrepe ravnanja v primeru njegovega nastanka. V okviru merjenja operativnega tveganja služba za upravljanje s tveganji opravlja tudi razgovore z zaposlenimi in višjim vodstvom. Prav tako s pomočjo analize internih navodil za delovanje posameznih organizacijskih delov preverja, ali vgrajeni mehanizmi notranjih kontrol preprečujejo pojav (pričakovanih) škodnih dogodkov iz operativnega tveganja oziroma ali je zaradi novo ugotovljenih groženj treba dopolniti interna navodila.

Skupina izvaja aktivnosti za **varovanje pred operativnim tveganjem in za njegovo zmanjševanje**. Natančni postopki za obvladovanje operativnega tveganja so opredeljeni v dokumentu Postopki za kontrolo oziroma zmanjševanje bistvenih operativnih tveganj. Skupina izvaja tudi aktivnosti za obvladovanje posledic nastalih škodnih dogodkov. Za izvajanje teh postopkov so odgovorne organizacijske enote same.

Spremljanje učinkovitosti načinov za varovanje pred operativnim tveganjem in njegovo zmanjševanje temelji na notranjem kontrolnem sistemu, ki je zasnovan na notranjih kontrolah, na izvajanju aktivnosti službe notranje revizije in na aktivnostih v zvezi z zagotavljanjem skladnosti poslovanja. Spremljanje se izvaja tudi na sejah odbora za operativno tveganje.

V letu 2011 je skupina nadaljevala z aktivnostmi v skladu s Politiko upravljanja neprekinjenega poslovanja in Poslovníkom programa upravljanja neprekinjenega poslovanja. Izdelani načrti neprekinjenega poslovanja in načrti ukrepanja po katastrofi se redno posodablajo in testirajo. Pripravljeni so bili dodatni načrti ukrepanja po katastrofi, in sicer za sektor poslovanja z velikimi podjetji in oddelek spremljanja poravnalnega računa banke in plačilnega prometa. Pripravljena sta bila Načrt ravnanja v primeru izrednih dogodkov in Strategija zagotavljanja nadomestnih delovnih mest. Na ravni skupine so bile ponovno analizirane posledice prekinitve izvajanja aktivnosti, ki se izvaja za stranke in za potrebe poročanja.

V skupini je bila pripravljena Politika upravljanja s tveganjem prevar, ki med drugim od zaposlenega oz. vodilnega delavca, ki je odkril notranjo prevaro ali sumi nanjo, zahteva, da nemudoma prijavi dogodek v sistem anonimne prijave škodnih dogodkov in ostalih incidentov.

1.5. Posodabljanje politik in sistema upravljanja s posameznimi tveganji

Skupina poleg aktivnosti za kontroliranje/zmanjševanje posameznih vrst tveganj izvaja tudi aktivnosti, ki omogočajo skladnost teh aktivnosti s sistemom upravljanja s tveganji in s strateškimi cilji skupine, opredeljenimi v Poslovni strategiji in Strategiji upravljanja s tveganji.

2. Informacije o osebah, vključenih v razkritja

(11. člen Sklepa o razkritjih)

Abanka ima v skladu s kapitalsko zakonodajo položaj EU nadrejene banke, zato je dolžna objaviti razkritja po Sklepu o razkritjih na podlagi konsolidiranega finančnega položaja.

V konsolidirane računovodske izkaze Skupine Abanka za leto 2011 so poleg Abanke kot nadrejene banke vključene še odvisne družbe in ostale družbe, ki sestavljajo bančno skupino.

Odvisne družbe Abančna DZU² d.o.o., Afaktor d.o.o., Aleasing d.o.o., Analožbe d.o.o. in Argolina d.o.o. so polno konsolidirane. Skupaj obvladovana družba odvisne družbe Aleasing, ASA Aleasing d.o.o., je v konsolidacijo vključena po kapitalski metodi, pridružena družba Abančna DZU Delniški Evropa (vzajemni sklad) pa je v konsolidacijo vključena po pošteni vrednosti skozi izkaz poslovnega izida.

V skupini **ni ovir za prenos kapitala ali za poravnavo obveznosti med nadrejeno in podrejenimi družbami.**

V konsolidacijo so vključene vse podrejene družbe, nobena od njih ni izključena. Zato ne obstaja noben **znesek, za katerega bi bil kapital nižji od zahtevanega minimuma v vseh podrejenih družbah, ki ne bi bile vključene v konsolidacijo.**

² Abančna DZU je v februarju 2012 spremenila naziv v Abanka skladi, družba za upravljanje, d.o.o., skrajšani naziv družbe je Abanka skladi d.o.o..

3. Upravljanje s kapitalom

Upravljanje s kapitalom je stalen proces določanja in vzdrževanja zadostnega obsega in kakovosti kapitala v skupini, s čimer se skuša čim bolj zmanjšati kapitalsko tveganje.

Kapitalsko tveganje izhaja iz neustrezne višine kapitala, neustrezne sestave kapitala glede na obseg in način poslovanja ali iz težav pri pridobivanju novega kapitala. Skupina ima vzpostavljene postopke in mehanizme za zagotavljanje ustrezne strukture in višine kapitala.

Cilj upravljanja s kapitalom je na eni strani zagotoviti zadosten obseg kapitala, ki zagotavlja zaupanje v varnost in stabilnost skupine, na drugi strani pa doseči dovolj veliko kapitalsko donosnost za zadovoljitev pričakovanih delničarjev. Vsekakor pa mora skupina razpolagati z zadostno višino kapitala in kapitalsko ustreznostjo, ki je zakonsko predpisana ter odvisna od obsega in vrste storitev, ki jih opravlja, ter odvisna od tveganj, ki jim je skupina izpostavljena pri opravljanju storitev.

Organi vodenja in nadzora spremljajo in redno ocenjujejo učinkovitost sistema upravljanja s kapitalom. Skupina izračunava kapital in kapitalsko ustreznost najmanj trimesečno.

Kapital mora biti vedno najmanj enak seštevku izračunanih minimalnih kapitalskih zahtev.

3.1. Kapital in kapitalna ustreznost

(12. člen Sklepa o razkritjih)

Regulatorni kapital tvorita temeljni kapital in dodatni kapital I.

Temeljni kapital vključuje:

- ◆ osnovni kapital in kapitalne rezerve,
- ◆ rezerve iz dobička in zadržane dobičke,
- ◆ kapital manjšinskih lastnikov,
- ◆ hibridni instrument iz prehodnega obdobja s spodbudami za izplačilo,
- ◆ presežke iz prevrednotenja (PP) – bonitetne filtre ter
- ◆ odbitne postavke pri izračunu temeljnega kapitala (lastne delnice, neopredmetena dolgoročna sredstva, ocena prilagoditev za finančna sredstva, merjena po pošteni vrednosti ter razlika med izkazanimi oslabitvami in rezervacijami po MSRP in sklepom o ocenjevanju izgub).

Hibridni instrument iz prehodnega obdobja s spodbudami za izplačilo predstavlja najeto (18. januarja 2007) podrejeno posojilo (pojasnilo 32 v Letnem poročilu 2011) od banke VTB (s sedežem v Londonu), ki izpolnjuje zahteve Banke Slovenije za vključevanje v izračun temeljnega in dodatnega kapitala.

Osnovne značilnosti podrejenega posojila:

- znesek izdaje: 120 milijonov evrov;
- obrestna mera: 3-mesečni EURIBOR + 1,90 %; po preteku 10 let: 3-mesečni EURIBOR + 2,85 %;
- zapadlost: brez zapadlosti, brez možnosti odpoklica 10 let;
- odpoklic na podlagi opcije banke: banka ima možnost odpoklicati hibridni instrument ne prej kot 10 let po dnevu izdaje. Prva možnost odpoklica je 3. februar

2017. Odpoklic na podlagi opcije banke je mogoč samo na podlagi dovoljenja Banke Slovenije;

- predčasni odpoklic: banka ima možnost predčasnega odpoklica hibridnega instrumenta v naslednjih primerih:
 - a) ob spremembah (davčne) zakonodaje, ki bi banki povzročile dodatne stroške v povezavi s hibridnim instrumentom, je mogoč predčasni odpoklic, vendar ne prej kot pet let po izdaji hibridnega instrumenta. Prva možnost predčasnega odpoklica na tej podlagi je 3. februar 2012,
 - b) ob spremembah zakonodaje, zaradi katerih se hibridni instrument ne bi več kvalificiral za vključitev v temeljni kapital banke. Odpoklic na tej podlagi je mogoč od 23. januarja 2007.
- Predčasni odpoklic je mogoč samo na podlagi dovoljenja Banke Slovenije;
- izplačila hibridnega instrumenta: nekumulativna;
- status obveznosti iz hibridnega instrumenta: obveznosti iz hibridnega instrumenta so podrejene navadnim in podrejenim obveznostim ter se ob morebitnem stečaju ali likvidaciji izplačajo tik pred nekumulativnimi prednostnimi delnicami in navadnimi delnicami;
- zavarovanje terjatev iz naslova hibridnega instrumenta: terjatve iz naslova hibridnega instrumenta niso zavarovane;
- pokrivanje izgube: hibridni instrument je razpoložljiv za pokrivanje izgube v času rednega poslovanja;
- izplačila po hibridnem instrumentu: banka ima pravico, da v primeru, da so izpolnjeni določeni pogoji, ne izvrši izplačil po hibridnem instrumentu. Tako lahko banka v primeru, da v preteklem poslovnem letu ni imela bilančnega dobička, ne izvrši izplačil po hibridnem instrumentu. Če banka izkoristi možnost neizvedbe plačil po hibridnem instrumentu, ne sme v obdobju enega leta, šteto od datuma, ko tako plačilo ni bilo izvršeno, in ob upoštevanju relevantnih zakonskih določb:
 - a) napovedati ali izvesti izplačila dividend ali drugih plačil v povezavi z instrumenti, ki so enakega ali nižjega ranga kot hibridni instrument;
 - b) dopustiti, da bi odvisne družbe napovedale ali izvedle izplačilo dividend ali drugih plačil, ki so v povezavi z instrumenti, ki so enakega ali nižjega ranga kot hibridni instrument; in
 - c) odpoklicati, odkupiti ali kupiti instrumentov, ki so enakega ali nižjega ranga kot hibridni instrument, in to preprečiti tudi odvisnim družbam.

Dodatni kapital I vključuje:

- ◆ presežek temeljnega kapitala, ki se prenese v dodatni kapital I (iz naslova hibridnega instrumenta),
- ◆ presežke iz prevrednotenja (PP) v zvezi s finančnimi sredstvi, razpoložljivimi za prodajo (delnice in deleži) – bonitetne filtre.

Skupina izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu, zato skupina nima **odbitne postavke od temeljnega in dodatnega kapitala I v zvezi z IRB-pristopom** (pristop, temelječ na notranjih bonitetnih sistemih).

Od temeljnega kapitala in dodatnega kapitala I pa se **odšteje znesek kapitalskih naložb** v druge kreditne in finančne institucije ter družbe za upravljanje, ki posamično presegajo 10 % osnovnega kapitala druge kreditne ali finančne institucije, da se pridobi dejanski znesek kapitala, ki se v nadaljevanju uporabi za ugotovitev kapitalske ustreznosti, katere izračun temelji na vključevanju kapitalskih zahtev za kreditno, tržno in operativno tveganje.

Preglednica v nadaljevanju prikazuje sestavine regulatornega kapitala in količnik kapitalne ustreznosti.

REGULATORNI KAPITAL IN KAPITALSKA USTREZNOST

Stanje 31. december	2011	2010
Vplačani osnovni kapital	30.045	30.045
(-) lastne delnice	(1.933)	(2.585)
Kapitalske rezerve	153.117	153.117
Rezerve in zadržani dobiček ali izguba	57.556	163.638
Kapital manjšinskih lastnikov	10	22
Revidirani dobiček med letom	-	-
Presežki iz prevrednotenja (PP) - bonitetni filtri	(2.191)	(2.321)
Hibridni instrumenti	120.000	120.000
(+) hibridni instrumenti v prehodnem obdobju s spodbudami za izplačilo, ki so predmet omejitev	120.000	120.000
(-) Druge odbitne postavke temeljnega kapitala	(82.995)	(65.376)
(-) neopredmetena dolgoročna sredstva	(3.906)	(3.642)
(-) presežek hibridnih instrumentov	(78.936)	(60.519)
(-) ocena prilagoditev za finančna sredstva, merjena po pošteni vrednosti	(153)	-
(-) razlika med izkazanimi oslavitvami in rezervacijami po MSRP in sklepu o ocenjevanju izgub	-	(1.215)
Temeljni kapital (Tier 1)	273.609	396.540
Presežek temeljnega kapitala, ki se prenese v dodatni kapital I (hibridni instrumenti)	78.936	60.519
Presežki iz prevrednotenja (PP) v zvezi s finančnimi sredstvi, razpoložljivimi za prodajo (delnice in deleži) - bonitetni filtri	3.814	3.926
Dodatni kapital I (Tier 2)	82.750	64.445
(-) Odbitne postavke od temeljnega in dodatnega kapitala I (kapitalske naložbe v kreditne in finančne institucije)	(517)	(1.011)
Skupaj regulatorni kapital (za namen kapitalne ustreznosti)	355.842	459.974
Kapitalska zahteva za kreditno tveganje	268.288	292.606
Kapitalska zahteva za tržna tveganja	2.225	2.488
Kapitalska zahteva za operativno tveganje	17.462	16.767
Skupaj kapitalne zahteve	287.975	311.861
Kapitalsko razmerje za temeljni kapital (Tier 1 capital adequacy ratio)	7,59 %	10,16 %
Količnik kapitalne ustreznosti	9,89 %	11,80 %

Skupina (in banka) je v letu 2011 in 2010 vzdrževala kapitalno ustreznost nad regulatorno predpisanim minimumom (8 odstotkov). Regulatorni kapital se je v letu 2011 znižal za 22,6 odstotka (2010: porast za 1,7 odstotka) predvsem zaradi vključitve čiste izgube poslovnega leta 2011 v postavko Rezerve, kar je imelo za posledico znižanje količnika kapitalne ustreznosti na 9,89 odstotka (2010: 11,80 odstotka).

3.2. Minimalne kapitalske zahteve

Preglednica v nadaljevanju prikazuje kapitalske zahteve glede na vrsto tveganja in njihovo strukturo.

KAPITALSKE ZAHTEVE GLEDE NA VRSTO TVEGANJA IN NJIHOVA STRUKTURA

Stanje 31. december	2011		2010	
	Znesek	Struktura	Znesek	Struktura
Kapitalske zahteve				
Kapitalska zahteva za kreditno tveganje	268.288	93,2 %	292.606	93,8 %
Kapitalska zahteva za tržna tveganja	2.225	0,8 %	2.488	0,8 %
Kapitalska zahteva za operativno tveganje	17.462	6,1 %	16.767	5,4 %
Skupaj kapitalske zahteve	287.975	100,0 %	311.861	100,0 %

3.2.1. Kapitalska zahteva za kreditno tveganje

(13.b. člen Sklepa o razkritjih)

Kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje skupina izračunava po standardiziranem pristopu. Preglednica v nadaljevanju prikazuje zneske kapitalskih zahtev za posamezne kategorije izpostavljenosti.

KAPITALSKA ZAHTEVA ZA KREDITNO TVEGANJE

Stanje 31. december		2011	2010
Skupaj standardiziran pristop		268.288	292.606
1.	Kategorije izpostavljenosti brez pozicij listinjenja	268.288	292.606
	Enote centralne ravni države ali centralne banke	9	51
	Enote regionalne ali lokalne ravni držav	83	792
	Osebe javnega sektorja	231	145
	Institucije	8.129	7.487
	Podjetja	154.125	180.832
	Bančništvo na drobno	47.732	47.353
	Zavarovano z nepremičninami	267	263
	Zapadle postavke	17.601	16.146
	Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	21.861	22.055
	Krite obveznice	502	–
	Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	5.978	5.485
	Naložbe v investicijske sklade	2.932	2.297
	Druge izpostavljenosti	8.838	9.700
2.	Pozicije listinjenja	–	–

V letu 2011 se je kapitalska zahteva za kreditno tveganje zmanjšala za 8,3 odstotka (2010: porast za 7,8 odstotka) oziroma za 24.318 tisoč evrov, znotraj tega pa se je v absolutnem smislu najbolj zmanjšala kategorija izpostavljenosti do podjetij.

3.2.2. Kapitalska zahteva za tržna tveganja

(13., 18. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina za izračun kapitalske zahteve za tržna tveganja uporablja standardiziran pristop. V okviru kapitalske zahteve za tržna tveganja izračunava kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje (posebno in splošno tveganje spremembe cen finančnih instrumentov), valutno tveganje in tveganje poravnave.

KAPITALSKA ZAHTEVA ZA TRŽNA TVEGANJA

Stanje 31. december		2011	2010
Standardiziran pristop		2.225	2.488
1.	Pozicijsko tveganje	428	936
	Dolžniški finančni instrumenti	132	419
	Lastniški finančni instrumenti	296	517
2.	Valutno tveganje	1.797	1.552
3.	Tveganje poravnave	-	-

3.2.3. Kapitalska zahteva za operativno tveganje

(13., 20.a. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje uporablja enostaven pristop.

KAPITALSKA ZAHTEVA ZA OPERATIVNO TVEGANJE

Stanje 31. december	2011	2010
Enostaven pristop	17.462	16.767

3.3. Interni proces ocenjevanja kapitalske ustreznosti

(13.a. člen Sklepa o razkritjih)

Proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala je bil uveden z novimi kapitalskimi predpisi predvsem zaradi boljšega zagotavljanja ustreznega kapitala skupine glede na dejanska tveganja, ki jih skupina prevzema in jim je izpostavljena, ter zaradi zagotavljanja, da bo kapital ostal ustrezen tudi v prihodnosti glede na načrte, ki jih ima skupina na področju svojega poslovnega razvoja.

Pri tem je proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala opredeljen z dvema spremenljivkama. Na eni strani so tveganja, ki jim je skupina izpostavljena in ki presegajo okvir, ki ga pokriva prvi steber kapitalskih zahtev, na drugi pa kapital, ki ga ima skupina za pokrivanje tveganj in morebitnih izgub iz teh tveganj. Primerjava interne ocene kapitalskih potreb z interno oceno kapitala odraža zmožnost skupine za pokrivanje vseh tveganj, katerim je skupina izpostavljena. S strani Banke Slovenije pričakovani kapitalski količniki, ki vključujejo simulacijo stresnega scenarija zaradi vplivov iz okolja, povezanih z gospodarsko krizo, so bili višji od tistih, ki jih je skupina dosegla konec leta 2011. Skupina je že sprejela ustrezne ukrepe za okrepitev kapitalskih količnikov in s tem boljšo zaščito pred tveganji, ki so predmet drugega stebra (proces ICAAP).

V okviru internega procesa ocenjevanja kapitalske ustreznosti (ICAAP) je skupina razvijala nove in izpopolnjevala obstoječe metodologije izračuna interne ocene kapitalskih potreb, nadaljevala z rednim spremljanjem svojega profila tveganosti, ocenjevala sposobnost prevzemanja tveganj, oblikovala in razvijala teste stresa ter kvartalno izračunavala višino interne ocene kapitala in interne ocene kapitalskih potreb za vse pomembne vrste tveganj. Te informacije se vključujejo v redna kvartalna poročila o izsledkih internega procesa ocenjevanja kapitalske ustreznosti, s katerimi so seznanjeni člani Foruma ICAAP oziroma višje vodstvo.

4. Kreditno tveganje nasprotne stranke

(14. člen Sklepa o razkritjih)

Kreditno tveganje nasprotne stranke (CCR – Counterparty Credit Risk) je tveganje, da nasprotna stranka ne bo (pravočasno) izpolnila svojih pogodbenih obveznosti.

4.1. Metodologije za določanje notranjega kapitala in limitov izpostavljenosti

(14.a. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina sklepa posle z izvedenimi finančnimi instrumenti le z nasprotnimi strankami boljše kreditne kakovosti. V primeru slabše kreditne kakovosti nasprotne stranke se ob sklenitvi zahteva zavarovanje v obliki bančne vloge pri Abanki ali v drugi ustrezni obliki. Zato skupina ocenjuje, da ni potrebe po oblikovanju kapitalskih potreb za tovrstne posle.

Skupina ima vzpostavljen **sistem limitov**, s katerim omejuje izpostavljenost kreditnemu tveganju nasprotne stranke, spremljava pa se izvaja dnevno. Limitni sistem določa največjo dovoljeno izpostavljenost do posamezne nasprotne stranke, ki je odvisna od njene bonitetne ocene in velikosti ter vrste finančnega instrumenta. Pri izračunavanju izkoriščenosti limitov se poleg vrste finančnega instrumenta upošteva tudi njegova preostala zapadlost.

4.2. Politike zavarovanja s premoženjem in učinki poslabšanja bonitete banke na povečanje obsega zavarovanj s premoženjem

(14.b., 14.c. in 14.d. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina sklepa posle z izvedenimi finančnimi instrumenti s strankami boljše kreditne kakovosti. V primeru, da nasprotna stranka za zavarovanje posla zastavi bančno vlogo pri Abanki, se izpostavljenost tveganju neizpolnitve nasprotne stranke zmanjša v višini vrednosti zavarovanja.

Skupina sklepa posle, ki so sklenjeni izven organiziranega borznega trga (posli »OTC«) le z nasprotnimi strankami, s katerimi ima sklenjeno krovno pogodbo o poslovanju z izvedenimi finančnimi instrumenti (pogodba ISDA – International Swaps and Derivatives Association) oziroma ustrezno pogodbo, ki zagotavlja pobot terjatev in obveznosti iz naslova poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti v primeru neizpolnjevanja obveznosti nasprotne stranke. Dodatno orodje za zmanjševanje kreditnega tveganja predstavlja tudi dodatek k pogodbi ISDA (CSA – Credit support annex), ki temelji na sistemu dnevnih kritij.

Do dejanskih učinkov na povečanje obsega zavarovanja s premoženjem zaradi poslabšanja bonitetne ocene banke ni prišlo.

Na podlagi poštene vrednosti poslov skupina redno spremlja izpostavljenost kreditnemu tveganju nasprotne stranke. V primeru neugodnih gibanj na finančnih trgih, ki vodijo v nezadostno pokritost

izpostavljenosti z zavarovanjem, se nasprotno stranko pozove k zagotovitvi dodatnega zavarovanja v obliki bančne vloge pri Abanki.

Pri nasprotnih strankah, s katerimi ima skupina podpisan aneks CSA, se kreditna izpostavljenost za interne namene spremlja na osnovi pogodbenega pobota. Za namen regulatornega poročanja skupina ne uporablja določil pogodbenega pobota.

4.3. Metoda izračuna vrednosti izpostavljenosti

(14.f. člen Sklepa o razkritjih)

Vrednost izpostavljenosti pri izvedenih finančnih instrumentih skupina določi z metodo tekoče izpostavljenosti skladno z regulativo Banke Slovenije, in sicer na naslednji način:

- ♦ izračunajo se nadomestitveni stroški za vse pogodbe s pozitivno vrednostjo nič, tako da se vse pogodbe prevrednotijo z uporabo tekočih cen na trenutne tržne vrednosti, za pogodbe z negativno vrednostjo je trenutna izpostavljenost enaka nič;
- ♦ izračuna se potencialna bodoča kreditna izpostavljenost za preostali čas do zapadlosti pogodbe, tako da se nominalne vrednosti ali vrednosti osnovnih finančnih instrumentov pomnožijo s konverzijskimi faktorji, kot jih predpisuje Banka Slovenije.

Vrednost izpostavljenosti je vsota nadomestitvenih stroškov in potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti.

Skupina izračunava kapitalsko zahtevo za tveganje neizpolnitve nasprotne stranke iz naslova poslovčasne prodaje oziroma odkupa v bančni knjigi ob upoštevanju enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem. Po tej metodi se posličasne prodaje oziroma odkupa obravnavajo kot zavarovanje s finančnim premoženjem. Za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem je vrednost finančnega premoženja enaka njegovi tržni vrednosti.

Za tiste dele izpostavljenosti, ki so zavarovani s tržno vrednostjo priznanega zavarovanja s finančnim premoženjem, se uporabi utež tveganja, ki bi bila v standardiziranem pristopu uporabljena za neposredno izpostavljenost skupine iz naslova zadevnega instrumenta zavarovanja s finančnim premoženjem, pri čemer utež ne sme biti nižja od 20 odstotkov razen v določenih primerih. Za preostanek izpostavljenosti, ki ni zavarovana, se uporabi utež tveganja, ki bi bila v standardiziranem pristopu uporabljena za nezavarovano izpostavljenost do dolžnika.

Kapitalska zahteva za tveganje neizpolnitve nasprotne stranke iz naslova poslovčasne prodaje oziroma odkupa v trgovalni knjigi se lahko izračuna samo z razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem. Tako se kot primerno kreditno zavarovanje lahko priznajo vsi finančni instrumenti in blago, ki so primerni za vključitev v trgovalno knjigo. Pri razviti metodi za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem se pri tržni vrednosti zavarovanja s premoženjem, zaradi upoštevanja nestanovitnosti cen, uporabijo prilagoditve za nestanovitnost.

Kadar zavarovanje in osnovna izpostavljenost nista nominirana v isti valuti, se prilagoditvi za nestanovitnost, ki ustreza vrsti zavarovanja, doda še prilagoditev, ki odraža valutno nestanovitnost.

5. Kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev

5.1. Opredelitev zapadlih in oslabljenih postavk za računovodske namene

(15.a. člen Sklepa o razkritjih)

Zapadla izpostavljenost je posamezna izpostavljenost, pri kateri dolžnik zamuja s plačilom celotne izpostavljenosti ali njenega dela en dan ali več. Med zapadle izpostavljenosti se razvrsti celotna izpostavljenost po posamezni pogodbi in ne samo tisti del izpostavljenosti, iz naslova katere dolžnik zamuja s plačilom. Druge izpostavljenosti po drugih pogodbah do istega dolžnika, pri katerih dolžnik ne zamuja s plačilom, se ne razvrstijo med zapadle izpostavljenosti.

Kot **oslabljene izpostavljenosti** se upoštevajo izpostavljenosti do strank, ki niso banke, ki se ocenjujejo in oslabijo posamično ter posamično oslabljene izpostavljenosti do bank.

5.2. Opis metodologije prevrednotenja postavk in rezervacij

(15.b. člen Sklepa o razkritjih)

5.2.1. Sredstva, vrednotena po odplačni vrednosti

Skupina na vsak datum poročanja oceni, ali obstaja kak objektivni dokaz o morebitni oslabiljenosti finančnih sredstev ali skupine finančnih sredstev. Izgube zaradi oslabilitve se pripoznajo samo, če obstajajo objektivni dokazi o oslabilitvi zaradi dogodka/-ov (ali »škodnega dogodka«), ki se zgodi/-jo po začetnem pripoznanju zadevnih finančnih sredstev, vpliva/-jo na ocenjene prihodnje denarne tokove finančnega sredstva ali skupin finančnih sredstev in ga (jih) je mogoče zanesljivo oceniti. Skupina sprva oceni, ali obstaja kateri izmed nepristranskih dokazov oslabilitve ali možnosti izgube: resne finančne težave dolžnika; dejanska kršitev pogodbe, kot je neplačilo obresti, glavnice, provizij; prestrukturiranje finančnih sredstev; stečaj ali finančna reorganizacija; možen stečaj ali finančna reorganizacija; izmerljivo zmanjšanje načrtovanih denarnih tokov iz skupine finančnih sredstev od njihovega začetnega pripoznanja, čeprav se to zmanjšanje še ne more razporediti po posameznih sredstvih v skupini, vključno z negativnimi spremembami pri poravnavi dolgov v skupini finančnih sredstev ali z državnimi ali lokalnimi gospodarskimi razmerami, povezanimi z neporavnavanjem finančnih sredstev v skupini.

Skupina najprej oceni, ali obstajajo objektivni dokazi o posamezni oslabilitvi za finančno sredstvo, ki je pomembno posamično, in posamično ali skupinsko za finančno sredstvo, ki posamično ni pomembno. Če skupina ugotovi, da ni objektivnih dokazov o oslabilitvi posamičnega finančnega sredstva, posamično pomembnega ali nepomembnega, združi sredstva v skupino finančnih sredstev, ki so izpostavljena podobnim kreditnim tveganjem, in jih skupinsko presoja glede morebitne oslabiljenosti. Sredstva, pri katerih je bila oslabilitev presojana posamično in pri katerih se izguba zaradi oslabilitve pripozna ali ponovno pripozna, se izločijo iz skupinskega presojanja oslabiljenosti.

Izguba, nastala zaradi oslabilitve, se izmeri kot razlika med knjigovodsko vrednostjo sredstva in sedanjo vrednostjo pričakovanih prihodnjih denarnih tokov iz sredstva (brez prihodnjih kreditnih izgub, ki še niso nastale), diskontiranih po prvotni efektivni obrestni meri finančnega sredstva, ki bistveno ne odstopa od efektivne obrestne mere. Knjigovodsko vrednost sredstva je treba zmanjšati s preračunom na kontu popravka vrednosti, izguba zaradi oslabilitve pa se pripozna v

izkazu poslovnega izida. Če za posojilo ali finančno sredstvo v posesti do zapadlosti v plačilo velja spremenljiva obrestna mera, se za diskontiranje denarnih tokov in ugotavljanje morebitnih izgub zaradi oslabilve uporablja trenutna efektivna obrestna mera, določena s pogodbo. Kot praktičen zgled lahko skupina meri oslabiljenost na podlagi poštene vrednosti instrumenta z uporabo pomembne tržne cene.

Izračun sedanje vrednosti na podlagi pričakovanih prihodnjih denarnih tokov pri finančnih sredstvih, danih kot zavarovanje, odraža pričakovane denarne tokove, ki lahko nastanejo zaradi unovčitve zavarovanj, zmanjšanih za stroške pridobitve in prodaje zavarovanja, ne glede na to, ali je njihova unovčitev verjetna ali ne.

Pri skupinskem ocenjevanju dolžnikov se oblikujejo homogene skupine in podskupine. Le-te se določijo glede na podobne značilnosti kreditnih tveganj, ki odražajo sposobnost dolžnika poravnati obveznosti v skladu s pogodbenimi določili. Pri oblikovanju skupin oziroma podskupin se upoštevajo naslednji kriteriji:

- ◆ vrsta dolžnika,
- ◆ bonitetna ocena dolžnika in
- ◆ bonitetna ocena finančnega sredstva oziroma prevzete obveznosti po zunajbilančni postavki za prebivalstvo.

Skupina »podjetja« se razdeli v podskupine glede na bonitetno oceno posameznega dolžnika. Izguba iz kreditnega tveganja se za posamezno podskupino podjetij izračuna na podlagi agregatne (letne) prehodne matrike in izračunane povprečne stopnje nepoplačljivosti za posamezno podskupino. Letna prehodna matrika podaja verjetnost prehodov dolžnika iz ene bonitetne skupine v drugo bonitetno skupino v obdobju enega leta. Pri ocenjevanju izgub se upoštevajo tako pretekle izkušnje z izgubami kot tudi dejavniki, ki odražajo trenutno stanje.

Skupina deli finančna sredstva fizičnih oseb v podkategorije v skladu z boniteto finančnega sredstva. Klasifikacija finančnih sredstev fizičnih oseb temelji na objektivnih merilih (na primer redno plačevanje obveznosti do skupine). Potrebne oslabilve se oblikujejo na osnovi bonitetne ocene posameznega finančnega sredstva.

Izpostavljenosti do države in izpostavljenosti, zavarovane s prvovrstnim zavarovanjem, se ne oslabiljo oziroma se zanje ne oblikujejo rezervacije.

Odstotki izgube iz naslova kreditnega tveganja za skupinsko ocenjevanje podjetij se izračunajo enkrat na leto oziroma med letom ob pomembnih spremenjenih okoliščinah v bančni skupini in/ali na trgu.

Skupina redno preverja metodologijo in predpostavke, uporabljene pri ocenjevanju izgub. Ocene izgub se morajo prilagoditi spremenjenim okoliščinam v skupini in na trgu ter v zakonodaji.

Če posojila ni mogoče izterjati, se odpiše v breme rezervacij za oslabilve posojil. Taka posojila se odpišejo, potem ko se izvedejo vsi potrebni postopki in ko se ugotovi znesek izgube. Dokler skupina ni izčrpala vseh pravnih in drugih možnosti za poplačilo terjatve, le-teh ne odpisuje.

Če se znesek odhodkov zaradi oslabiltev naknadno zmanjša in se to zmanjšanje lahko objektivno poveže z dogodkom, ki je nastal potem, ko je bila oslabiltev že pripoznana (tak dogodek je na primer izboljšanje bonitetne ocene dolžnika), se prvotno pripoznane izgube zaradi oslabilte stornirajo prek popravka vrednosti, stornirani znesek pa se pripozna v izkazu poslovnega izida med oslabiltvami za kreditne izgube.

Restrukturirani krediti

Restrukturiranje finančnih sredstev predstavljajo aktivnosti, ki jih skupina izvede v razmerju do dolžnikov, do katerih ima terjatve, ki niso poravnane skladno s pogodbo. Skupina restrukturira

terjatve do dolžnika s sprejemom ene ali več aktivnosti, za katere se ob sicer normalnem ekonomskem in finančnem položaju dolžnika ne bi odločila. Možne aktivnosti za restrukturiranje terjatev so naslednje:

- ◆ moratorij in/ali podaljšanje roka vračila glavnice,
- ◆ znižanje višine terjatev,
- ◆ znižanje obrestnih mer,
- ◆ druge aktivnosti.

Skupina pri restrukturiranju finančnih sredstev izgubo iz oslabitve, izmerjeno kot razliko med knjigovodsko in nadomestljivo vrednostjo, pripozna v izkazu poslovnega izida.

5.2.2. Sredstva, merjena po pošteni vrednosti

Skupina na vsak datum poročanja oceni, ali obstaja kak objektiven dokaz o morebitni oslabiljenosti finančnih sredstev ali skupine finančnih sredstev. Pri kapitalskih naložbah, ki so razpoložljive za prodajo, se pri ugotavljanju, ali je prišlo do oslabitve, upošteva pomembno ali dolgotrajno padanje poštene vrednosti vrednostnega papirja pod njegovo nabavno ceno. Če obstajajo taki dokazi oslabitve finančnih sredstev, razpoložljivih za prodajo, se kumulativna izguba – izmerjena kot razlika med nabavno vrednostjo in trenutno pošteno vrednostjo, zmanjšana za izgube zaradi oslabitve sredstva, pripoznane v dobičku ali izgubi – izloči iz kapitala in pripozna v izkazu poslovnega izida. Izgube zaradi oslabitve, vključene v izkaz poslovnega izida med lastniškimi instrumenti, se ne odpravijo skozi izkaz poslovnega izida. Če se poštena vrednost dolžniškega instrumenta, razvrščenega med sredstva, razpoložljiva za prodajo, naknadno poveča in se to povečanje lahko neposredno poveže z dogodkom, ki je nastal po pripoznanju oslabitve v dobičku ali izgubi, se izgube zaradi oslabitve odpravijo skozi izkaz poslovnega izida.

Ključni indikator za oslabitev dolžniških vrednostnih papirjev je poslovanje izdajatelja vrednostnih papirjev oziroma njegova kreditna sposobnost. Če obstajajo nepristranski dokazi oslabitve dolžniških vrednostnih papirjev, razpoložljivih za prodajo, se oslabitve izračunajo kot razlika med knjigovodsko in sedanjo vrednostjo sedanja vrednost pričakovanih prihodnjih denarnih tokov.

Izgube zaradi oslabitve, vključene v izkaz poslovnega izida med lastniškimi instrumenti, se ne odpravijo skozi izkaz poslovnega izida. Če se poštena vrednost dolžniškega instrumenta, razvrščenega med sredstva, razpoložljiva za prodajo, naknadno poveča in se to povečanje lahko neposredno poveže z dogodkom, ki je nastal po pripoznanju oslabitve v dobičku ali izgubi, se izgube zaradi oslabitve odpravijo skozi izkaz poslovnega izida.

5.2.3. Rezervacije

Rezervacije se pripoznajo, če ima skupina trenutno pravno ali posredno obveznost, ki izhaja iz preteklih dogodkov, in ko je verjetno, da bo pri poravnavi te obveznosti potreben odtok virov, ki omogočajo gospodarske koristi, ter ko je znesek obveznosti mogoče zanesljivo oceniti.

Če obstaja več podobnih obveznosti, se verjetnost potrebe po odtoku pri poravnavi teh obveznosti ugotavlja glede na vrsto obveznosti v celoti. Rezervacija se tudi pripozna, če je verjetnost odtoka majhna glede na posamezno postavko znotraj iste vrste obveznosti.

Rezervacije se merijo po sedanji vrednosti izdatkov, ki bodo pričakovano potrebni za poravnavo obveznosti po obrestni meri pred obdavčitvijo, ki odraža trenutne tržne ocene časovne vrednosti denarja in tveganj, specifično vezanih na posamezno obveznost. Povečanje rezervacij kot posledica preteka časa se pripozna kot odhodek za obresti. Če se uporablja diskontiranje, se s

časom povečuje knjigovodski znesek rezervacije. Tako povečanje se pripozna kot odhodek za obresti.

5.3. Skupni in povprečni znesek izpostavljenosti po kategorijah izpostavljenosti

(15.c. člen Sklepa o razkritjih)

SKUPNI ZNESEK IZPOSTAVLJENOSTI, ZMANJŠAN ZA OSLABITVE OZIROMA REZERVACIJE, BREZ UPOŠTEVANJA UČINKOV KREDITNIH ZAVAROVANJ TER POVPREČNI ZNESEK IZPOSTAVLJENOSTI

Kategorije izpostavljenosti	Stanje 31. december 2011	Povprečje 2011	Stanje 31. december 2010	Povprečje 2010
1. Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank	488.188	374.800	368.522	416.410
2. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	18.027	15.115	19.931	34.579
3. Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	92.995	90.328	81.434	39.936
4. Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	6.145	3.076	5.146	11.569
5. Izpostavljenosti do institucij	290.723	337.948	433.362	421.388
6. Izpostavljenosti do podjetij	2.194.634	2.396.053	2.603.666	2.629.656
7. Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	887.973	888.433	882.739	868.599
8. Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	9.541	9.590	9.396	9.226
9. Zapadle postavke	174.231	168.693	143.005	128.779
10. Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	223.892	271.997	222.466	172.693
11. Izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice	34.583	14.932	–	–
12. Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	211.837	301.416	327.156	357.470
13. Izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (investicijske sklade)	36.642	31.481	28.709	22.539
14. Druge izpostavljenosti	134.151	139.846	142.614	137.462
Skupaj	4.803.562	5.043.708	5.268.146	5.250.306

Največji delež celotne izpostavljenosti predstavlja izpostavljenost do podjetij, ki je ob koncu leta 2011 znašala 45,7 odstotka (2010: 49,4 odstotka). V celotni izpostavljenosti sta se pomembneje povečala delež izpostavljenosti do enot centralni ravni držav in centralnih bank (s 7,0 odstotka konec leta 2010 na 10,2 odstotka konec leta 2011) ter delež izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno (s 16,8 odstotka konec leta 2010 na 18,5 odstotka konec leta 2011). V letu 2011 je bila skupina izpostavljena tudi iz naslova naložb v krite obveznice, ki predstavljajo manj tvegane naložbe.

5.4. Porazdelitev izpostavljenosti po pomembnih geografskih območjih

(15.d. člen Sklepa o razkritjih)

IZPOSTAVLJENOST KREDITNEMU TVEGANJU PO POMEMBNIH GEOGRAFSKIH OBMOČJIH, RAZČLENJENA NA KATEGORIJE IZPOSTAVLJENOSTI

Stanje 31. december 2011		Slovenija	Druge članice EU	JV in V Evropa (brez članic EU)	Druge države	Skupaj
1.	Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank	416.896	71.284	8	–	488.188
2.	Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	5.183	12.844	–	–	18.027
3.	Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	80.909	12.086	–	–	92.995
4.	Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	–	6.145	–	–	6.145
5.	Izpostavljenosti do institucij	112.697	146.507	2.676	28.843	290.723
6.	Izpostavljenosti do podjetij	2.054.239	29.636	108.420	2.339	2.194.634
7.	Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	881.314	450	6.208	1	887.973
8.	Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	9.541	–	–	–	9.541
9.	Zapadle postavke	146.901	170	27.160	–	174.231
10.	Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	189.889	92	8.137	25.774	223.892
	Izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice	–	34.583	–	–	34.583
11.	Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	17.582	172.362	–	21.893	211.837
12.	Izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (investicijske sklade)	36.642	–	–	–	36.642
13.	Druge izpostavljenosti	132.916	103	1.072	60	134.151
Skupaj		4.084.709	486.262	153.681	78.910	4.803.562

Stanje 31. december 2010		Slovenija	Druge članice EU	JV in V Evropa (brez članic EU)	Druge države	Skupaj
1.	Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank	314.027	54.495	–	–	368.522
2.	Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	6.575	13.356	–	–	19.931
3.	Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	81.434	–	–	–	81.434
4.	Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	–	5.146	–	–	5.146
5.	Izpostavljenosti do institucij	139.923	247.509	5.301	40.629	433.362
6.	Izpostavljenosti do podjetij	2.412.504	43.462	135.646	12.054	2.603.666
7.	Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	867.236	1.313	9.954	4.236	882.739
8.	Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	8.896	361	–	139	9.396
9.	Zapadle postavke	125.732	11	17.262	–	143.005
10.	Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	190.147	1.297	3.598	27.424	222.466
11.	Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	3.552	309.078	–	14.526	327.156
12.	Izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (investicijske sklade)	28.709	–	–	–	28.709
13.	Druge izpostavljenosti	141.293	65	1.198	58	142.614
Skupaj		4.320.028	676.093	172.959	99.066	5.268.146

Skupina je ob koncu leta 2011 izkazovala največjo izpostavljenost do strank v Sloveniji, in sicer 85,0 odstotkov (2010: 82,0 odstotkov). Največjo izpostavljenost do tujine je skupina izkazovala do drugih držav članic EU. Skupina je že v letu 2010 omejila povečevanje izpostavljenosti do trgov jugovzhodne Evrope in t. i. perifernih držav Evropske unije. Do drugih držav skupina ni pomembno izpostavljena kreditnemu tveganju.

5.5. Porazdelitev izpostavljenosti po gospodarskih panogah

(15.e. člen Sklepa o razkritjih)

IZPOSTAVLJENOST KREDITNEMU TVEGANJU PO GOSPODARSKIH DEJAVNOSTIH, RAZČLENJENA NA KATEGORIJE IZPOSTAVLJENOSTI

Stanje 31. december 2011	Predelovalne dejavnosti	Gradbeništvo	Trgovina	Finančne in zavarovalniške dejavnosti	Strokovne, znanstvene in tehnične dejavnosti	Dejavnost javne uprave in obrambe	Drugo	Prebivalstvo	Tujci*	Skupaj
1. Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank	-	-	-	102.149	-	314.747	-	-	71.292	488.188
2. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	-	-	-	-	-	5.183	-	-	12.844	18.027
3. Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	-	-	-	77.354	1.586	49	1.920	-	12.086	92.995
4. Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	-	-	-	-	-	-	-	-	6.145	6.145
5. Izpostavljenosti do institucij	-	-	-	112.697	-	-	-	-	178.026	290.723
6. Izpostavljenosti do podjetij	620.488	239.443	450.229	244.353	127.390	-	372.336	-	140.395	2.194.634
7. Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	61.157	32.999	89.239	4.653	31.661	156	69.051	592.398	6.659	887.973
8. Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	-	156	-	-	115	-	159	9.111	-	9.541
9. Zapadle postavke	15.813	79.813	12.915	1.948	3.767	254	27.124	5.267	27.330	174.231
10. Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	32.184	17.951	20.780	88.418	21.875	-	8.603	78	34.003	223.892
11. Izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice	-	-	-	-	-	-	-	-	34.583	34.583
12. Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	-	-	-	17.582	-	-	-	-	194.255	211.837
13. Izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (investicijske sklade)	-	-	-	36.642	-	-	-	-	-	36.642
14. Druge izpostavljenosti	6.158	13.044	16.720	90.778	-	-	2.517	3.699	1.235	134.151
Skupaj	735.800	383.406	589.883	776.574	186.394	320.389	481.710	610.553	718.853	4.803.562

IZPOSTAVLJENOST KREDITNEMU TVEGANJU PO GOSPODARSKIH DEJAVNOSTIH, RAZČLENJENA NA KATEGORIJE IZPOSTAVLJENOSTI

Stanje 31. december 2010	Predelovalne dejavnosti	Gradbeništvo	Trgovina	Finančne in zavarovalniške dejavnosti	Strokovne, znanstvene in tehnične dejavnosti	Dejavnost javne uprave in obrambe	Drugo	Prebivalstvo	Tujci*	Skupaj
1. Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank	-	-	-	114.181	-	199.846	-	-	54.495	368.522
2. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	-	-	-	-	-	6.575	-	-	13.356	19.931
3. Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	-	-	-	77.491	2.372	52	1.519	-	-	81.434
4. Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	-	-	-	-	-	-	-	-	5.146	5.146
5. Izpostavljenosti do institucij	-	-	-	139.923	-	-	-	-	293.439	433.362
6. Izpostavljenosti do podjetij	653.149	331.874	507.033	306.554	182.620	-	431.274	-	191.162	2.603.666
7. Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	63.350	44.085	93.096	3.621	28.409	214	72.361	568.547	9.056	882.739
8. Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	-	253	-	-	19	-	278	8.846	-	9.396
9. Zapadle postavke	8.268	5.284	4.309	73.746	2.492	-	24.802	6.843	17.261	143.005
10. Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	46.037	16.663	67.999	34.628	16.058	-	8.692	71	32.318	222.466
Izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Pozicije v listinjenju	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11. Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	-	-	-	3.552	-	-	-	-	323.604	327.156
12. Izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (investicijske sklade)	-	-	-	28.709	-	-	-	-	-	28.709
13. Druge izpostavljenosti	7.924	12.887	18.798	92.955	-	-	4.423	4.306	1.321	142.614
Skupaj	778.728	411.046	691.235	875.360	231.970	206.687	543.349	588.613	941.158	5.268.146

Največjo izpostavljenost je skupina v letu 2011 izkazovala do oseb, registriranih za opravljanje finančnih in zavarovalniških dejavnosti ter do oseb iz predelovalnih dejavnosti. Izpostavljenost do teh dveh dejavnosti se je v letu 2011 v primerjavi z letom 2010 zmanjšala. V okviru finančnih in zavarovalniških dejavnosti skupina največjo izpostavljenost izkazuje do podjetij, institucij in enot centralne ravni držav in do centralnih bank. V okviru predelovalnih dejavnosti je izpostavljenost največja do podjetij in bančništva na drobno.

5.6. Razčlenitev izpostavljenosti po preostali zapadlosti

(15.f. člen Sklepa o razkritjih)

KATEGORIJE IZPOSTAVLJENOSTI PO PREOSTALI ZAPADLOSTI DO ENEGA LETA IN NAD ENIM LETOM

Stanje 31. december		2011		2010	
		Preostala zapadlost		Preostala zapadlost	
Kategorije izpostavljenosti		Do 1 leta	Nad 1 letom	Do 1 leta	Nad 1 letom
1.	Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank	229.328	258.860	212.755	155.767
2.	Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	842	17.185	10.993	8.938
3.	Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	6.910	86.085	2.862	78.572
4.	Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	–	6.145	5.146	–
5.	Izpostavljenosti do institucij	166.985	123.738	304.957	128.405
6.	Izpostavljenosti do podjetij	1.150.080	1.044.554	1.335.199	1.268.467
7.	Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	251.651	636.322	265.155	617.584
8.	Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	192	9.349	233	9.163
9.	Zapadle postavke	174.231	–	143.005	–
10.	Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	185.773	38.119	190.721	31.745
11.	Izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice	–	34.583	–	–
12.	Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	211.837	–	327.156	–
13.	Izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (investicijske sklade)	36.642	–	28.709	–
14.	Druge izpostavljenosti	131.121	3.030	139.525	3.089
Skupaj		2.545.592	2.257.970	2.966.416	2.301.730

5.7. Zapadle izpostavljenosti ter popravki vrednosti zaradi oslabeitev in rezervacij po pomembnih dejavnostih

(15.g. člen Sklepa o razkritjih)

ZAPADLE IZPOSTAVLJENOSTI TER GIBANJE OSLABITEV IN REZERVACIJ PO POMEMBNIH DEJAVNOSTIH

	Predelovalne dejavnosti	Gradbeništvo	Trgovina	Finančne in zavarovalniške dejavnosti	Strokovne, znanstvene in tehnične dejavnosti	Skupaj pomembne dejavnosti
Stanje 31. december 2011:						
Zapadle izpostavljenosti	125.830	208.072	86.495	127.258	54.403	602.058
– od tega oslabljene izpostavljenosti	85.341	109.972	54.739	124.547	38.615	413.214
Oslabitve in rezervacije	64.783	54.828	54.304	69.904	25.449	269.268
Gibanje oslabeitev in rezervacij* v letu 2011:						
– povečanja	28.626	36.873	29.348	57.711	8.826	161.384
– zmanjšanja	13.529	6.216	17.604	5.999	2.602	45.950
Stanje 31. december 2010:						
Zapadle izpostavljenosti	113.111	67.813	118.879	118.579	42.926	461.308
– od tega oslabljene izpostavljenosti	75.104	41.650	85.561	97.120	33.076	332.511
Oslabitve in rezervacije	45.974	13.301	29.694	20.485	11.737	121.191
Gibanje oslabeitev in rezervacij* v letu 2010:						
– povečanja	49.087	23.860	41.708	18.180	19.170	152.005
– zmanjšanja	43.761	12.563	26.421	19.057	10.300	112.102

Opomba: * Spremembe oslabeitev in rezervacij (povečanja in zmanjšanja) so zajete na nivoju posamezne pogodbe.

** Postavke so razvrščene po dejavnostih v skladu s Standardno klasifikacijo dejavnosti.

Tabela prikazuje zapadle izpostavljenosti ter gibanje oslabeitev in rezervacij po pomembnih dejavnostih, do katerih skupina izkazuje večjo izpostavljenost. Zaostrene gospodarske razmere so neugodno vplivale na dolžnike in njihovo sposobnost odplačila dolga, kar je vplivalo na povečanje zapadlih izpostavljenosti, zlasti do dolžnikov iz dejavnosti gradbeništva, finančnih in zavarovalniških dejavnosti, ki vključujejo tudi dejavnost holdingov, in predelovalnih dejavnosti. Zapadle izpostavljenosti v teh dejavnostih so se povečale predvsem zaradi uvedbe postopkov zaradi insolventnosti nekaterih dolžnikov iz omenjenih dejavnosti, do katerih je skupina pomembno izpostavljena. Povečale so se tudi oslabljene izpostavljenosti. Skupina je zato še večjo pozornost namenila kakovosti in obsegu kreditnih zavarovanj, vključevanju (strožjih) finančnih zavez v kreditne pogodbe in skrajševanju ročnosti plasmajev pri bolj tveganih kreditojemalcih.

5.8. Zapadle izpostavljenosti ter popravki vrednosti zaradi oslabitev in rezervacij po pomembnih geografskih območjih

(15.h. člen Sklepa o razkritjih)

ZAPADLE IZPOSTAVLJENOSTI TER OSLABITVE IN REZERVACIJE PO POMEMBNIH GEOGRAFSKIH OBMOČJIH

	Slovenija	Druge članice EU	JV in V Evropa (brez članic EU)	Druge države	Skupaj
Stanje 31. december 2011					
Zapadle izpostavljenosti	737.254	2.685	83.663	551	824.153
– od tega oslabiljene izpostavljenosti	462.666	2.140	63.648	–	528.454
Oslabitev in rezervacije	337.459	2.794	12.640	1.909	354.802
Stanje 31. december 2010					
Zapadle izpostavljenosti	582.930	2.863	34.230	2.938	622.961
– od tega oslabiljene izpostavljenosti	361.682	2.533	25.573	2.416	392.204
Oslabitev in rezervacije	198.412	2.178	8.531	4.517	213.638

5.9. Spremembe popravkov vrednosti zaradi oslabitev in spremembe rezervacij za oslABLJENE izpostavljenosti po vrstah sredstev

(15.i. člen Sklepa o razkritjih)

GIBANJE OSLABITEV IN REZERVACIJ ZA OSLABLJENE IZPOSTAVLJENOSTI PO VRSTAH SREDSTEV

a) Gibanje oslabitev	Oslabitev	Skupaj oslabitve kreditov strankam, ki niso			Oslabitev	Skupaj oslabitve
	kreditov bankam	Pravne osebe	Fizične osebe	banke	drugih sredstev	
Stanje 1. januar 2011	3.500	180.126	13.962	194.088	1.365	198.953
Povečanje oslabitev	–	153.609	2.158	155.767	46	155.813
Zmanjšanje oslabitev	(3.500)	(15.179)	(282)	(15.461)	(186)	(19.147)
Stanje 31. december 2011	–	318.556	15.838	334.394	1.225	335.619
Stanje 1. januar 2010	10.468	138.847	12.796	151.643	1.342	163.453
Povečanje oslabitev	–	42.176	1.894	44.070	232	44.302
Zmanjšanje oslabitev	(6.968)	(897)	(728)	(1.625)	(209)	(8.802)
Stanje 31. december 2010	3.500	180.126	13.962	194.088	1.365	198.953

b) Gibanje rezervacij	Rezervacije za zunajbilančne obveznosti
Stanje 1. januar 2011	14.685
Dodatno oblikovane rezervacije	19.922
Dodatno ukinjene rezervacije	(15.424)
Črpane rezervacije	–
Stanje 31. december 2011	19.183
Stanje 1. januar 2010	9.026
Dodatno oblikovane rezervacije	6.294
Dodatno ukinjene rezervacije	(635)
Črpane rezervacije	–
Stanje 31. december 2010	14.685

c) Gibanje oslabitev in rezervacij skupaj

	Oslabitev	Rezervacije	Oslabitev in rezervacije
Stanje 1. januar 2011	198.953	14.685	213.638
Povečanje	155.813	19.922	175.735
Zmanjšanje	(19.147)	(15.424)	(34.571)
Stanje 31. december 2011	335.619	19.183	354.802
Stanje 1. januar 2010	163.453	9.026	172.479
Povečanje	44.302	6.294	50.596
Zmanjšanje	(8.802)	(635)	(9.437)
Stanje 31. december 2010	198.953	14.685	213.638

Kakovost kreditnega portfelja se je v letu 2011 poslabšala. Zaradi večje izpostavljenosti kreditnemu tveganju je morala skupina oblikovati dodatne oslabitve in rezervacije za svoje bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti. V letu 2011 so se skupaj oslabitve in rezervacije povečale za 66,1 odstotkov, od tega oslabitve za 68,7 odstotkov, rezervacije pa za 30,6 odstotkov.

6. Dodatna razkritja skupine, ki uporablja standardiziran pristop

(16. člen Sklepa o razkritjih)

Za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje je bila imenovana **zunanja bonitetna institucija** (v nadaljevanju imenovana ECAI – External Credit Assessment Institution) Moody's Investors Service, ki jo je Banka Slovenije priznala kot primerno ECAI. **Bonitetne ocene imenovane ECAI** se uporabljajo za naslednje kategorije izpostavljenosti:

- ♦ izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank ter
- ♦ izpostavljenosti do institucij, vključno z izpostavljenostmi do institucij s kratkoročno bonitetno oceno.

Pri navedenih kategorijah izpostavljenosti skupina **določi utež tveganja posamezne izpostavljenosti** glede na stopnjo kreditne kakovosti oziroma **na podlagi razpoložljivih bonitetnih ocen dolžnika in/ali njegovih finančnih instrumentov**, ki jih je izdelala imenovana ECAI. Skupina uporablja dolgoročne bonitetne ocene imenovane ECAI, za izpostavljenosti do institucij pa tudi kratkoročne bonitetne ocene. Kratkoročne bonitetne ocene imenovane ECAI se uporabljajo le za določanje uteži tveganja izpostavljenosti iz naslova ocenjenega finančnega instrumenta. V kolikor je finančni instrument, na katerega se nanaša izpostavljenost, ocenjen, se upošteva njegova **kratkoročna oziroma dolgoročna bonitetna ocena. Če finančni instrument ni ocenjen, se upoštevajo** dolgoročne bonitetne ocene dolžnika in njegovih drugih finančnih instrumentov oziroma se utež tveganja izpostavljenosti določi na podlagi uteži tveganja, ki ustreza dolgoročni bonitetni oceni dolžnikove države. Upošteva se višja od uteži, ki ustrezajo navedenim bonitetnim ocenam. Pri določanju uteži tveganja neocenjenim izpostavljenostim do institucij se upoštevajo pravila posredne uporabe kratkoročnih bonitetnih ocen drugih finančnih instrumentov, ki jih je izdala ista institucija.

Skupina uporablja bonitetne ocene za določanje uteži tveganja izpostavljenosti v skladu z veljavnim Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice.

VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI IN VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI Z UPOŠTEVANJEM UČINKOV KREDITNIH ZAVAROANJ, RAZČLENJENIH PO STOPNJAH KREDITNE KAKOVOSTI

	Stopnja kreditne kakovosti					
	1	2	3	4	5	6
	Bonitetna ocena imenovane ECAI (Moody's)					
	Aaa do Aa3	A1 do A3	Baa1 do Baa3	Ba1 do Ba3	B1 do B3	Caa1 in manj
Stanje 31. december 2011	P-1	P-2	P-3	NP		
Vrednosti izpostavljenosti	347.346	537.736	3.757	35.553	–	–
Vrednosti izpostavljenosti z upoštevanjem učinkov kreditnih zavarovanj	347.346	677.399	3.757	35.553	–	–
Stanje 31. december 2010						
Vrednosti izpostavljenosti	957.858	64.503	16.966	1	–	–
Vrednosti izpostavljenosti z upoštevanjem učinkov kreditnih zavarovanj	1.125.552	64.503	16.966	1	–	–

7. Naložbe v lastniške vrednostne papirje, ki niso vključeni v trgovalno knjigo

(21. člen Sklepa o razkritjih)

Računovodske usmeritve naložb v lastniške vrednostne papirje, ki niso vključeni v trgovalno knjigo, so opisane v Pregledu pomembnih računovodskih usmeritev (pojasnilo 1.5 Finančna sredstva), ki je sestavni del Letnega poročila skupine Abanke.

Knjigovodska vrednost naložb v lastniške vrednostne papirje, ki niso vključeni v trgovalno knjigo, je na dan 31. december 2011 znašala 47.721 tisoč evrov (2010: 61.773 tisoč evrov). Od tega se na kapitalske naložbe, s katerimi se na borzi ne trguje, nanaša 2.847 tisoč evrov (2010: 6.866 tisoč evrov), na kapitalske naložbe, s katerimi se trguje na borzi, pa se nanaša 44.874 tisoč evrov (2010: 54.906 tisoč evrov).

Skupina kapitalske naložbe oziroma delnice in deleže v bančni knjigi, s katerimi se trguje na borzi, vrednoti po pošteni vrednosti, in sicer po tržni ceni oz. po notranjem modelu vrednotenja, če ta bolje odraža pošteno vrednost na datum izkaza finančnega položaja, kar pomeni, da je knjigovodska vrednost enaka pošteni vrednosti.

Skupina ima kapitalske naložbe v družbah, v katerih je skupina kapitalsko udeležena, ker to skupini omogoča opravljanje določenih storitev. Skupina je zato kapitalsko udeležena v naslednjih družbah: Bankart in SWIFT. Druge kapitalske naložbe, ki so v lasti skupine, so bile pridobljene z namenom realizacije dobička ob prodaji naložbe.

V letu 2011 je skupina realizirala čisto izgubo iz prodaje naložb v lastniške vrednostne papirje, ki niso vključeni v trgovalno knjigo, v višini 255 tisoč evrov (2010: 819 tisoč evrov dobička), od tega od kapitalskih naložb, s katerimi se na borzi ne trguje, nič čistega dobička (2010: 1.450 tisoč evrov čistega dobička) in 255 tisoč evrov izgube (2010: 631 tisoč evrov izgube) od kapitalskih naložb, s katerimi se na borzi trguje.

V letu 2011 je skupina izkazala nerealiziran pozitiven neto učinek iz prevrednotenja v zvezi z delnicami in deleži, razpoložljivimi za prodajo, izkazanimi po pošteni vrednosti ter iz prevrednotenja v zvezi z dolžniškimi vrednostnimi papirji, razpoložljivimi za prodajo. Pozitiven neto učinek iz prevrednotenja je po obdavčitvi v letu 2011 znašal 2.577 tisoč evrov (pozitiven učinek v letu 2010: 2.586 tisoč evrov). Od temeljnega kapitala so se v celoti odšteli negativni učinki iz prevrednotenja, razporejeni v bančno in trgovalno knjigo, ki so po obdavčitvi v letu 2011 znašali 2.191 tisoč evrov (negativen učinek v letu 2010: 2.321 tisoč evrov). V dodatni kapital I pa so se vključili pozitivni učinki iz prevrednotenja, razporejeni v bančno in trgovalno knjigo v višini 80 odstotkov, ki so po obdavčitvi v letu 2011 znašali 3.814 tisoč evrov (pozitiven učinek v letu 2010: 3.926 tisoč evrov).

8. Obrestno tveganje iz postavk, ki niso vključene v trgovalno knjigo

(22. člen Sklepa o razkritjih)

Obrestno tveganje postavk, ki niso vključene v trgovalno knjigo, izhaja iz časovne neusklajenosti obrestno občutljivih postavk, iz različnih vrst obrestnih mer in iz tveganja vgrajenih opcij. Skupina zmanjšuje obrestno tveganje z usklajevanjem naložb in obveznosti po njihovi ročnosti, zapadlosti ter po vrstah obrestnih mer in tudi z uporabo izvedenih finančnih instrumentov.

Skupina meri obrestno tveganje z uporabo metode obrestnih vrzeli. Postavke vključuje v časovne razrede glede na datum zapadlosti oziroma datum prve ponovne določitve obrestnih mer. Postavke brez roka zapadlosti (kot so na primer vloge na vpogled) se razporejajo v posamezne časovne razrede v skladu z interno sprejeto metodologijo. Skupina meri in spremlja tudi občutljivost postavk bančne knjige na spremembe tržnih obrestnih mer in izvaja testiranje izjemnih razmer. Spremljanje obrestnega tveganja v skladu z limitnim sistemom, vključno s pripravo ustreznih poročil, poteka na mesečni ravni.

Skupina meri izpostavljenost spremembam obrestnih mer tako, da izračunava vpliv spremembe ravni obrestnih mer na rezultat poslovnega izida in na vrednost kapitala.

Ob predpostavki, da bi se **v letu 2011** obrestne mere za postavke bančne knjige po posameznih valutah povečale različno (EUR: 100 bazičnih točk, USD: 50 bazičnih točk, CHF: 10 bazičnih točk, druge valute: 100 bazičnih točk), bi to vplivalo na povečanje poslovnega izida v višini 7.222 tisoč evrov ter na znižanje kapitala v višini 17.438 tisoč evrov. Če bi se obrestne mere znižale, pa bi bil učinek na poslovni izide ter kapital ravno obraten.

Ob predpostavki, da bi se **v letu 2010** obrestne mere za postavke bančne knjige po posameznih valutah povečale različno (EUR: 50 bazičnih točk, USD: 50 bazičnih točk, CHF: 50 bazičnih točk, druge valute: 50 bazičnih točk), bi to vplivalo na povečanje poslovnega izida v višini 3.054 tisoč evrov ter na znižanje kapitala v višini 4.105 tisoč evrov. Če bi se obrestne mere znižale, pa bi bil učinek na poslovni izide ter kapital ravno obraten.

9. Kreditna zavarovanja

(25. člen Sklepa o razkritjih)

Kreditna zavarovanja predstavljajo način zmanjševanja kreditnega tveganja, povezanega z eno ali več izpostavljenostmi skupine. Skupina s sprejemom kreditnih zavarovanj zmanjšuje kreditno tveganje.

Skupina uporablja za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub **standardiziran pristop** in **enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem**, zato nekaterih vrst zavarovanj skladno z regulativo Banke Slovenije ne more upoštevati kot primernih.

Ker skupina uporablja standardiziran pristop, ne more upoštevati zavarovanja z denarnimi terjatvami in zavarovanja s premičninami kot primernega zavarovanja. Za ugotavljanje primernosti zavarovanja z nepremičninami upošteva regulativo Banke Slovenije. Ker skupina uporablja enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, kot primerno zavarovanje ne more upoštevati učinkov okvirnih pogodb o pobotu in nekaterih vrst finančnega premoženja.

Skupina ne izvaja **procesov za uporabo bilančnega pobota** (kot ga opredeljuje regulativa Banke Slovenije), ki je omejen na vzajemna stanja denarnih sredstev med skupino in dolžnikom, to je na kredite in depozite, zato skupina bilančnega pobota tudi ne sprejema v zavarovanje.

Procesi za vrednotenje zavarovanja s premoženjem

Vrednotenje zavarovanja s premoženjem se opravi pred vsako odobritvijo izpostavljenosti in ob spremembah (podaljšanje, reprogram) izpostavljenosti. Ponovno vrednotenje nepremičnin se opravi dodatno ob večjih znižanjih cen na trgu nepremičnin. Vrednotenje tržne vrednosti zavarovanj s finančnim premoženjem (vrednostni papirji) se izvaja dnevno. Ponovno vrednotenje oziroma ocena investicijskega bančništva se pri zastavi netržnih vrednostnih papirjev izvaja najmanj enkrat letno oziroma bolj pogosto, če so nihanja na trgu vrednostnih papirjev večja.

Skupina sproti spremlja zavarovanja, in sicer:

- ♦ redno spremlja delež posamezne vrste zavarovanja terjatev (odbor za upravljanje z bilanco trimesečno obravnava analizo tvegane aktive),
- ♦ redno spremlja povprečno razmerje med višino zavarovane terjatve in vrednostjo zavarovanja s hipotekami in vrednostnimi papirji.

Glavne vrste zavarovanja s premoženjem, ki jih skupina sprejema za zavarovanje svojih terjatev, se nanašajo na stvarna in osebna kreditna zavarovanja.

Stvarno kreditno zavarovanje je vrsta zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je kreditno tveganje, povezano z izpostavljenostjo skupine, zmanjšano zato, ker ima skupina v primeru neizpolnitve nasprotne pogodbene stranke ali ob nastopu drugih pogodbeno določenih dogodkov, povezanih z nasprotno stranko, najmanj eno od naslednjih pravic:

- a) pravico prodati določeno premoženje zaradi poplačila svoje terjatve,
- b) pravico zagotoviti prenos ali pridobitev določenega premoženja,
- c) pravico obdržati določeno nedenarno premoženje ali denarne zneske,
- d) pravico zmanjšati oziroma pobotati znesek izpostavljenosti za znesek terjatve nasprotne stranke do skupine,
- e) pravico nadomestiti znesek izpostavljenosti z zneskom v višini razlike med zneskom izpostavljenosti in zneskom terjatve nasprotne stranke do skupine.

Stvarna kreditna zavarovanja, ki se sprejemajo, so:

a) zavarovanje s premoženjem:

- ◆ zavarovanje z nepremičninami (poslovne in stanovanjske nepremičnine),
- ◆ zavarovanje s premičninami,
- ◆ zavarovanje z denarnimi terjatvami,
- ◆ zavarovanja s finančnim premoženjem:
 - bančne vloge pri kreditni instituciji ali denarju podobni instrumenti, ki jih ima skupina,
 - dolžniški vrednostni papirji,
 - enote premoženja oziroma delnice investicijskih skladov,
 - lastniški vrednostni papirji ali zamenljive obveznice, vključeni v glavni borzni indeks,

b) okvirne pogodbe o pobotu,

c) drugo stvarno kreditno zavarovanje (police življenjskega zavarovanja).

Osebno kreditno zavarovanje je vrsta zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je kreditno tveganje, povezano z izpostavljenostjo skupine zmanjšano zato, ker se je tretja oseba zavezala, da bo plačala dolgovani znesek v primeru neizpolnitve nasprotne pogodbene stranke (kreditojemalca) ali ob nastopu drugih pogodbeno določenih dogodkov, povezanih z nasprotno stranko.

Osebna kreditna zavarovanja, ki jih skupina sprejema, so osebna jamstva (solidarna poroštva, garancije dobro bonitetnih podjetij in bank ter jamstva zavarovalnic).

Vrsta in obseg zavarovanja sta odvisna od bonitete komitenta in ročnosti izpostavljenosti v odobravanju. Skupina ima vse izpostavljenosti do pravnih oseb zavarovane vsaj z bianco menicami. Brez dodatnega zavarovanja so odobrene kratkoročne, redkeje srednjeročne izpostavljenosti do pravnih oseb z dobro bonitetno oceno. V takem primeru se pri večini primerov srednjeročnih kreditov pogodbeno opredelijo finančne zaveze, ki omogočajo pridobitev dodatnega zavarovanja v primeru poslabšanja bonitete komitenta. Srednjeročni in dolgoročni krediti so večinoma dodatno zavarovani s hipoteko, v manjši meri z vrednostnimi papirji, s poroštvi drugih pravnih oseb in z drugimi ustreznimi zavarovanji. Kratkoročni krediti so pogosto dodatno zavarovani z drugimi oblikami zavarovanja, predvsem s poroštvi drugih pravnih oseb, z zastavo terjatev, z zastavo zalog in z drugimi zavarovanji, ki so ustrezna glede na ročnost kreditov.

Pri posamezni obliki zavarovanja se glede na sklep kreditnega odbora ali kreditne komisije oziroma pooblaščenega delavca zagotovi ustrezno razmerje med višino kredita (garancije) in vrednostjo zavarovanja. Pri zastavi vrednostnih papirjev se opredelijo tudi roki, v katerih se preverja zagotavljanje navedenega razmerja.

Skupina ima izpostavljenosti do fizičnih oseb praviloma zavarovane z eno od naslednjih oblik zavarovanja:

- ◆ zavarovalne police,
- ◆ zastave nepremičnin,
- ◆ zastave vrednostnih papirjev,
- ◆ zastave terjatev iz naslova lastništva investicijskih kuponov vzajemnih skladov,
- ◆ zastave polic življenjskega zavarovanja,
- ◆ solidarna poroštva kreditno sposobnih porokov,
- ◆ zastave denarnih sredstev (depoziti, rentno varčevanje, NSVS).

Skladno s Sklepom o individualnih pooblastilih pri poslovanju s fizičnimi osebami so lahko kratkoročne in srednjeročne izpostavljenosti glede na boniteto komitenta tudi nezavarovane, vendar se skupina v pogojih zaostrenih gospodarskih pogojev takšni praksi izogiba.

Za zmanjšanje izpostavljenosti tveganjem je skupina v letu 2011 glede na leto 2010 povečala delež zavarovanih izpostavljenosti v skupni izpostavljenosti. Skupini je pri odobravanju kreditov najpomembnejša kreditna sposobnost posojilojemalca, ki omogoča poravnavo vseh obveznosti, prejeto kreditno zavarovanje služi kot sekundarni vir poplačila kredita. Kakovost zavarovanja ter razmerje med kreditom in vrednostjo zavarovanja, ki ju zahteva Skupina, sta odvisna od bonitete kreditnejemalca in ročnosti kredita. Osnovni namen kreditnega zavarovanja je zmanjševanje kreditnega tveganja, ki ga skupina izpolnjuje z večjim poudarkom na kreditnih zavarovanjih, ki zmanjšujejo izgube iz kreditnega tveganja, znižujejo kapitalske zahteve in izboljšujejo izterljivost zapadlih terjatev.

9.1. Pomembnejše vrste dajalcev osebnih jamstev

(25.d. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina kot **osebna jamstva** upošteva prejete garancije in poroštva za zavarovanje terjatev.

Kot primerne dajalce osebnih kreditnih zavarovanj (skladno z regulativo Banke Slovenije) skupina upošteva naslednje osebe:

- a) enote centralne ravni držav in centralne banke,
- b) enote regionalne ali lokalne ravni držav,
- c) multilateralne razvojne banke,
- d) mednarodne organizacije, do katerih izpostavljenostim je v standardiziranem pristopu pripisana utež tveganja nič odstotka,
- e) osebe javnega sektorja, do katerih terjatve se v standardiziranem pristopu obravnavajo kakor terjatve do institucij ali enot centralne ravni držav,
- f) institucije,
- g) druge gospodarske družbe, vključno z družbami, ki so skupini nadrejene ali podrejene, ki imajo bonitetno oceno priznane ECAI, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij v standardiziranem pristopu ustreza najmanj stopnji kreditne kakovosti 2.

Preglednica v nadaljevanju prikazuje dajalce osebnih jamstev po kategorijah. Za skupino so pomembnejši dajalci osebnih jamstev predvsem Republika Slovenija (ki je za zavarovane izpostavljenosti, v korist skupine, izdala jamstva po Zakonu o jamstveni shemi in Zakona o poroštvih RS za financiranje investicij gospodarskih družb), banke (ki so za zavarovanje izpostavljenosti, v korist skupine, izdale garancije), Slovenski podjetniški sklad (ki je za zavarovane izpostavljenosti, v korist skupine, izdal garancije), podjetja (ki so za zavarovanje izpostavljenosti v korist skupine dala solidarno poroštvo), na področju kreditiranja malega gospodarstva in fizičnih oseb pa tudi kreditno sposobni solidarni poroki - fizične osebe.

POMEMBNEJŠI DAJALCI OSEBNIH JAMSTEV TER NJIHOVA BONITETA

Stanje 31. december		2011		2010	
Kategorija dajalca osebnega jamstva	Interna bonitetna ocena	Znesek	Struktura	Znesek	Struktura
1. Enote centralne ravni držav in centralne banke	A	153.701	10,3%	171.953	12,3%
Enote regionalne ali lokalne ravni držav		33	0,0%	–	0,0%
2. Osebe javnega sektorja	A	15.890	1,1%	10.339	0,7%
		15.890		10.339	
3. Institucije	A	6.175	0,4%	5.551	0,4%
	A	3.983		3.437	
	B	1.976		1.708	
	C	216		406	
4. Podjetja		481.592	32,4%	492.419	35,3%
	A	160.453		202.140	
	B	147.652		225.962	
	C	119.909		46.498	
	D	7.794		10.666	
	E	45.784		7.153	
5. Bančništvo na drobno		826.188	55,6%	710.283	51,0%
	A	27.980		43.234	
	B	165.524		155.494	
	C	118.373		99.067	
	D	26.129		33.833	
	E	55.536		24.563	
	fizične osebe	432.646		354.092	
6. Regulatorno zelo tvegane osebe		2.005	0,1%	3.144	0,2%
	A	–		–	
	B	1.781		200	
	C	33		2.929	
	fizične osebe	191		15	
Skupaj		1.485.584	100,0%	1.393.689	100,0%

9.2. Koncentracija kreditnega tveganja v okviru sprejetih kreditnih zavarovanj

(25.e. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina sproti spremlja **koncentracijo kreditnega tveganja** v okviru sprejetih kreditnih zavarovanj, in sicer z rednim spremljanjem deleža vrednosti posamezne vrste zavarovanja terjatev v vrednosti vseh zavarovanj (odbor za upravljanje z bilanco trimesečno obravnava analizo tvegane aktive). Večino sprejetih zavarovanj za izpostavljenosti skupine predstavljajo hipoteke za stanovanjske in poslovne nepremičnine (vključene v postavki 5. Hipoteke). Med pomembnejše vrste zavarovanj spadajo tudi poročta pravnih in fizičnih oseb (vključena v postavki 3. Poročta), katerih delež v strukturi je znašal četrtno vrednosti vseh zavarovanj. Podatki so razvidni iz preglednice v nadaljevanju.

VREDNOST ZAVAROVANJ IN KONCENTRACIJA KREDITNEGA TVEGANJA PO VRSTAH ZAVAROVANJ

Stanje 31. december		2011		2010	
Vrsta zavarovanja		Znesek	Struktura	Znesek	Struktura
1.	Depoziti	58.657	1,0%	46.783	0,9%
2.	Garancije	42.100	0,7%	35.647	0,7%
3.	Poročta	1.443.484	24,9%	1.358.042	25,7%
4.	Vrednostni papirji	406.405	7,0%	460.581	8,7%
5.	Hipoteke	2.992.009	51,7%	2.730.623	51,7%
6.	Zastave zalog	70.814	1,2%	58.873	1,1%
7.	Zastave premičnin	159.118	2,7%	121.550	2,3%
8.	Zastave terjatev	37.264	0,6%	36.514	0,7%
9.	Cesije terjatev	347.187	6,0%	290.968	5,5%
10.	Zastava deleža v kapitalu	229.627	4,0%	146.144	2,8%
11.	Sredstva rezervnega sklada	32	0,0%	–	0,0%
12.	Portfelj vrednostnih papirjev	621	0,0%	608	0,0%
Skupaj		5.787.318	100,0%	5.286.333	100,0%

9.3. Skupna vrednost izpostavljenosti, zavarovana s premoženjem

(25.f. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina za zavarovanje izpostavljenosti s premoženjem kot primerna upošteva zavarovanja s stanovanjskimi in poslovnimi nepremičninami ter zavarovanja s finančnim premoženjem (bančne vloge in vrednostni papirji), ki izpolnjujejo minimalne zahteve za priznanje primernosti zavarovanj. Za ugotavljanje primernosti zavarovanja se upošteva regulativa Banke Slovenije.

Skupna vrednost izpostavljenosti, ki je zavarovana s primernim premoženjem (skladno z regulativo Banke Slovenije), je razvidna iz preglednice v nadaljevanju, kjer so navedene izpostavljenosti, izkazane po kategorijah izpostavljenosti. Med izpostavljenostmi, zavarovanimi s primernim premoženjem, so konec leta 2011 največji delež predstavlja izpostavljenosti do podjetij.

SKUPNA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI, ZAVAROVANA S PREMOŽENJEM, PO KATEGORIJAH IZPOSTAVLJENOSTI

Stanje 31. december		2011		2010	
Kategorije izpostavljenosti		Znesek	Struktura	Znesek	Struktura
1.	Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	2	0,0%	2	0,0%
2.	Izpostavljenosti do institucij	–	0,0%	40.002	59,1%
3.	Izpostavljenosti do podjetij	10.809	34,8%	10.208	15,1%
4.	Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	8.665	27,9%	7.419	11,0%
5.	Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	9.542	30,7%	9.396	13,9%
6.	Zapadle postavke	318	1,0%	272	0,4%
7.	Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	1.708	5,5%	400	0,6%
8.	Druge izpostavljenosti	23	0,1%	–	0,0%
Skupaj		31.067	100,0%	67.699	100,0%

9.4. Skupna vrednost izpostavljenosti, zavarovana z osebnimi jamstvi ali s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti

(25.g. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina za zavarovanje izpostavljenosti z osebnimi jamstvi kot primerna upošteva garancije in poročstva primernih dajalcev osebnih kreditnih zavarovanj (skladno z regulativo Banke Slovenije). Skupina za zavarovanje ne uporablja kreditnih izvedenih finančnih instrumentov.

Skupna vrednost izpostavljenosti, ki je zavarovana s primernimi osebnimi jamstvi (skladno z regulativo Banke Slovenije), je razvidna iz preglednice v nadaljevanju. Skupina je imela v letu 2011 pomembnejšo izpostavljenost iz naslova jamstev Republike Slovenije za kredite, odobrene podjetjem po Zakonu o jamstveni shemi in Zakonu o poročstvih RS za financiranje investicij gospodarskih družb, kar se v spodnji tabeli odraža predvsem pri izpostavljenostih do podjetij ter izpostavljenostih iz naslova bančništva na drobno. Večje povečanje primernih osebnih jamstev v strukturi v letu 2011 predstavlja še pridobitev garancij Slovenskega podjetniškega sklada za izpostavljenosti do oseb javnega sektorja.

SKUPNA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI, ZAVAROVANA Z OSEBNIMI JAMSTVI, PO KATEGORIJAH IZPOSTAVLJENOSTI

Stanje 31. december		2011		2010	
Kategorije izpostavljenosti		Znesek	Struktura	Znesek	Struktura
1.	Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	77.181	54,2%	77.295	45,4%
2.	Izpostavljenosti do podjetij	53.602	37,7%	84.996	50,0%
3.	Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	3.159	2,2%	4.542	2,7%
	Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	–	0,0%	–	0,0%
4.	Zapadle postavke	7.572	5,3%	367	0,2%
5.	Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	801	0,6%	2.907	1,7%
Skupaj		142.315	100,0%	170.107	100,0%

10. Sistem prejemkov, pomemben poslovni stik ter nasprotja interesov

10.1. Sistem prejemkov

(23.b. člen Sklepa o razkritjih)

10.1.1. Sistem prejemkov zaposlenih s posebno naravo dela

V nadaljevanju je predstavljen sistem prejemkov za kategorije zaposlenih s posebno naravo dela, ki temelji na politiki prejemkov.

Uprava banke je potrdila osnutek politike prejemkov, ki ga je posredovala v odločanje in potrditev komisiji za prejemke pri nadzornem svetu banke. Dokončno je politiko prejemkov potrdil nadzorni svet banke.

Ker je Abanka pomembna za bančni sistem v smislu drugega odstavka 75. člena ZBan-1, je nadzorni svet imenoval komisijo za prejemke. Pomembna banka je tista, ki jo kot tako z odločbo določi Banka Slovenije na podlagi njene velikosti in notranje organiziranosti ter značilnosti, obsega in zapletenosti poslov, ki jih banka opravlja. Abanka je prejela odločbo Banke Slovenije o določitvi pomembne banke v oktobru 2011. Sestava komisije za prejemke je naslednja:

- ◆ Branko Pavlin (član NS) – predsednik komisije,
- ◆ Franci Strajnar (član NS) – član komisije,
- ◆ Tomaž Kuntarič – član komisije.

Pooblastila komisije za prejemke predstavljajo obravnavo in spremljavo učinkov vseh sprememb politike prejemkov in enkrat letno preveritev ustreznosti politike prejemkov. Naloge komisije za prejemke so tako predvsem:

- ◆ oblikovanje stališč glede posameznih vidikov politike prejemkov,
- ◆ ocenjevanje ustreznosti metodologij sistema prejemkov,
- ◆ priprava priporočil nadzornemu svetu glede izvajanja politike prejemkov,
- ◆ priprava predlogov odločitev glede prejemkov zaposlenih s posebno naravo dela,
- ◆ preverjanje skladnosti politike prejemkov s celotno poslovno politiko,
- ◆ izvajanje neposrednega nadzora nad prejemki funkcij sistema notranjih kontrol in drugih kontrolnih funkcij.

Pri določitvi politike prejemkov skupina ni uporabila zunanje svetovalec, prav tako v postopku niso sodelovale druge osebe.

Zaposleni s posebno naravo dela, za katere velja politika prejemkov, predstavljajo neposredne prevzemnike tveganj in funkcije sistema notranjih kontrol. Mednje se uvrščajo: uprava banke, izvršni direktorji in direktorja službe za upravljanje s tveganji ter službe notranje revizije. Osnovno merilo za določitev teh zaposlenih v kategorijo zaposlenih s posebno naravo dela je bilo, da so to tisti zaposleni, ki lahko v okviru svojih delovnih nalog in aktivnosti (pooblastil in limitov) pomembno vplivajo na profil tveganosti.

Celotni variabilni del prejemka je določen na podlagi kombinacije ocen uspešnosti zaposlenega, organizacijske enote zaposlenega in poslovnih rezultatov, pri čemer se upoštevajo ustrezna finančna in nefinančna merila ter znanje in izkušnje zaposlenega, zadovoljstvo strank ter skladnost njegovega delovanja z notranjimi politikami in veljavnimi predpisi. Kriteriji in merila ocenjevanja uspešnosti so definirani v Kriterijih za sklepanje managerskih pogodb o zaposlitvi.

Politika prejemkov temelji na povezavi med prejemki in preudarnim prevzemanjem tveganj. Politika prejemkov ni zasnovana na način, ki bi spodbujal k večji stopnji pripravljenosti za prevzemanje tveganj ali delovanju v nasprotju interesov. To je zagotovljeno z določitvami ustreznih razmerij med fiksnim in variabilnim delom prejemkov zaposlenih s posebno naravo dela, upoštevajoč, da celotni prejemek zaposlenega ne sme biti pomembno odvisen od variabilnega dela prejemka. Način prilagoditve variabilnega dela prejemka tveganjem, katerim skupina je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, način izplačila variabilnega dela prejemka in opredelitev ter izvajanje politike obdobja odložitve variabilnega dela prejemka, so določeni v Kriterijih za sklepanje managerskih pogodb o zaposlitvi.

Izračun variabilnega dela prejemkov ali mase variabilnih prejemkov temelji na ocenjevanju uspešnosti poslovanja, pri čemer se upoštevajo prilagoditve za vse vrste tveganj, ki jim je skupina ali jim bi lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, ter stroški kapitala in potrebna likvidnost. Politika prejemkov je sprejeta upoštevajoč poslanstvo, poslovno strategijo, strategijo upravljanja s tveganji, organizacijsko kulturo, vrednote ter zastavljene cilje. Načini, s katerimi se prilagaja variabilni del prejemkov (ob upoštevanju večletnega časovnega okvira ocenjevanja uspešnosti), so opredeljeni v Politiki prejemkov in Kriterijih za sklepanje managerskih pogodb o zaposlitvi.

Metodologija določanja variabilnega dela prejemka, ki se izplača v obdobju odložitve, dolžina tega obdobja, način ter merila za porazdelitev variabilnega dela prejemka na del, izplačan po koncu obračunskega obdobja in na del, izplačan v obdobju odložitve, so opredeljeni v Kriterijih za sklepanje managerskih pogodb o zaposlitvi.

Merila uspešnosti za upravičenost do različnih oblik variabilnega dela prejemka ter pravila o njihovi uporabi, značilnosti finančnih instrumentov in način določanja odloženega in neodloženega dela variabilnega dela prejemkov, so natančno določeni v Kriterijih za sklepanje managerskih pogodb o zaposlitvi.

10.1.2. Informacije o skupnih zneskih izplačanih prejemkov

V nadaljevanju so razvidne informacije o skupnih zneskih izplačanih prejemkov za kategorije zaposlenih s posebno naravo dela.

Tabela, ki sledi, prikazuje izplačane prejemke, razčlenjene po poslovnih področjih.

SKUPNI ZNESKI IZPLAČANIH BRUTO PREJEMKOV PO POSLOVNIH PODROČJIH

	(v 1 EUR)	2011
Poslovna področja		Znesek
Komercialna področja		180.219
Zaledna področja		211.076
Uprava banke s štabnima službama		499.238
Skupaj		890.533

Tabeli v nadaljevanju razkrivata informacije o različnih vrstah prejemkov po kategorijah zaposlenih.

Ker je Abanka pomembna za bančni sistem v smislu drugega odstavka 75. člena ZBan-1, morajo biti pri razkritju prejemkov po kategorijah zaposlenih ločeno razkrite kvantitativne informacije o prejemkih tudi za posamezne člane uprave banke.

IZPLAČANI BRUTO PREJEMKI (LOČENI NA FIKSNI IN VARIABILNI DEL) TER ŠTEVILO PREJEMNIKOV PO KATEGORIJAH ZAPOSLENIH

(v 1 EUR)	2011			Število prejemnikov
	Fiksni del	Variabilni del	Znesek skupaj	
Kategorije zaposlenih				
Uprava banke	328.369	47.500	375.869	3
- predsednik uprave: mag. Jože Lenič	100.233	–	100.233	1
- član uprave: mag. Radovan Jereb	114.068	25.000	139.068	1
- član uprave: Gregor Hudobivnik	114.068	22.500	136.568	1
Ostali zaposleni s posebno naravo dela	514.664	–	514.664	8
Skupaj	843.033	47.500	890.533	11

VRSTE IZPLAČANIH BRUTO VARIABILNIH DELOV PREJEMKOV PO KATEGORIJAH ZAPOSLENIH

(v 1 EUR)	2011				
	Variabilni prejemki skupaj				
Kategorije zaposlenih	Denarna sredstva	Delnice	Z delnicami povezani instrumenti	Drugi finančni instrumenti	
Uprava banke	47.500	–	–	–	47.500
- predsednik uprave: mag. Jože Lenič	–	–	–	–	–
- član uprave: mag. Radovan Jereb	25.000	–	–	–	25.000
- član uprave: Gregor Hudobivnik	22.500	–	–	–	22.500
Ostali zaposleni s posebno naravo dela	–	–	–	–	–
Skupaj	47.500	–	–	–	47.500

V letu 2011 niso bili izplačani:

- ◆ odloženi variabilni deli prejemkov,
- ◆ zneski iz naslova pogodbeno vnaprej dogovorjenih variabilnih prejemkov ter odpravnin,
- ◆ zneski novo dogovorjenih odpravnin.

10.2. Pomemben poslovni stik

(23.c. člen Sklepa o razkritjih)

V nadaljevanju so razkrite informacije o **pomembnih poslovnih stikih**, ki obstajajo med članom uprave oziroma nadzornega sveta ali njegovim ožjim družinskim članom in banko ali njeno podrejeno družbo v letu 2011. Poslovni stiki so lahko neposredni ali posredni. Posredni poslovni stik obstaja, če je član uprave oziroma nadzornega sveta ali ožji družinski član poslovni partner, imetnik kvalificiranega deleža, direktor ali vodilni delavec družbe oziroma organizacije, ki ima z banko pomemben poslovni stik.

Skupina ugotavlja pomembne **neposredne in posredne poslovne stike**, ki jih ima banka ali z banko podrejena družba:

- ◆ s člani uprave ali njihovimi ožjimi družinskimi člani,
- ◆ s člani nadzornega sveta ali njihovimi ožjimi družinskimi člani,
- ◆ z družbami oziroma organizacijami, v katerih so člani uprave oziroma člani nadzornega sveta ali ožji družinski člani poslovni partnerji, imetniki kvalificiranega deleža, direktorji ali vodilni delavci.

Skupina obravnava neposreden in posreden pomemben poslovni stik v okviru zahtev veljavnih predpisov in vzpostavljene politike o upravljanju z nasprotji interesov.

V letu 2011 ni bilo ugotovljenih neposrednih poslovnih stikov, zato v nadaljevanju skupina razkriva informacije le o **posrednih pomembnih poslovnih stikih**.

Pomemben posredni poslovni stik je vsako pogodbeno ali drugo poslovno razmerje, ki izpolnjuje katero od naslednjih meril:

- a) med družbo oz. organizacijo, v kateri je član uprave oziroma nadzornega sveta ali ožji družinski član poslovni partner, imetnik kvalificiranega deleža, direktor ali vodilni delavec, in banko je sklenjena pogodba o dobavi blaga ali izvedbi storitev, vključno s finančnimi in svetovalnimi storitvami,
- b) družba oz. organizacija, v kateri je član uprave oziroma nadzornega sveta ali ožji družinski član poslovni partner, imetnik kvalificiranega deleža, direktor ali vodilni delavec, je kot stranka banke ali njene podrejene družbe pri uporabi bančnih ali drugih storitev deležna obravnave, ki ni skladna s sprejeto poslovno politiko oziroma običajno prakso banke (npr. ugodnejša obrestna mera pri depozitih ali kreditih, ne-zaračunavanje stroškov brez utemeljene podlage, ...),
- c) družba oz. organizacija, v kateri je član uprave oziroma nadzornega sveta ali ožji družinski član poslovni partner, imetnik kvalificiranega deleža, direktor ali vodilni delavec, prejema od banke prispevke v obliki donatorskih, sponzorskih ali drugih podpornih sredstev, pri čemer ti prispevki skupaj presegajo znesek 1.000 evrov na letni ravni.

V nadaljevanju so razkrite informacije v zvezi s pomembnim **posrednim** poslovnim stikom, kjer je **banka naročnik blaga ali storitev pri družbi (pod točko a.)**, v kateri je član uprave oziroma nadzornega sveta banke ali ožji družinski član poslovni partner, imetnik kvalificiranega deleža, direktor ali vodilni delavec. Skupina v letu 2011 ni imela drugih pomembnih posrednih poslovnih stikov, ki bi se nanašali na uporabo bančnih ali drugih storitev (točka b.) oz. na donatorska, sponzorska in druga podporna sredstva (točka c.).

POMEMBEN POSREDEN POSLOVNI STIK: BANKA JE NAROČNIK BLAGA ALI STORITEV PRI DRUŽBI, V KATERI ČLAN UPRAVE BANKE OZIROMA NADZORNEGA SVETA ALI NJEGOV OŽJI DRUŽINSKI ČLAN NASTOPA KOT POSLOVNI PARTNER, IMETNIK KVALIFICIRANEGA DELEŽA, DIREKTOR ALI VODILNI DELAVEC

Ime in priimek člana uprave oz. člana nadzornega sveta banke ali ožjega družinskega člana: Uroš Rožič
Funkcija v banki oz. povezanost s članom uprave oz. članom nadzornega sveta banke: Član nadzornega sveta
Ime družbe oz. organizacije, s katero ima banka pomemben poslovni stik: T-2 d.o.o.
Položaj člana uprave oz. člana nadzornega sveta banke ali ožjega družinskega člana v družbi oz. organizaciji (poslovni partner, imetnik kvalificiranega deleža, direktor ali vodilni delavec), s katero ima banka pomemben poslovni stik: Direktor

1. Število sklenjenih pogodb z banko	4			
2. Skupna vrednost vseh pogodb (v 1 EUR) - letno	1.272			
3. Vrednost posamezne pogodbe (v 1 EUR) - letno	264	288	324	396
– vrsta nakazanih sredstev po pogodbi	Mesečno plačilo naročnine	Mesečno plačilo naročnine	Mesečno plačilo naročnine	Mesečno plačilo naročnine
4. Datum sklenitve posamezne pogodbe, vključno z morebitnimi naknadnimi spremembami	13.12.2006	11.9.2007	30.11.2010	20.1.2010
5. Predmet posamezne pogodbe	Naročniška pogodba za poslovne uporabnike	Naročniška pogodba za poslovne uporabnike	Naročniška pogodba za poslovne uporabnike	Naročniška pogodba za poslovne uporabnike
6. Plačilni pogoji posamezne pogodbe	Mesečno za pretekli mesec, valuta 10 dni od izdaje računa	Mesečno za pretekli mesec, valuta 10 dni od izdaje računa	Mesečno za pretekli mesec, valuta 10 dni od izdaje računa	Mesečno za pretekli mesec, valuta 10 dni od izdaje računa

POMEMBEN POSREDEN POSLOVNI STIK: BANKA JE NAROČNIK BLAGA ALI STORITEV PRI DRUŽBI, V KATERI ČLAN UPRAVE BANKE OZIROMA NADZORNEGA SVETA ALI NJEGOV OŽJI DRUŽINSKI ČLAN NASTOPA KOT POSLOVNI PARTNER, IMETNIK KVALIFICIRANEGA DELEŽA, DIREKTOR ALI VODILNI DELAVEC (se nadaljuje)

Ime in priimek člana uprave oz. člana nadzornega sveta banke ali ožjega družinskega člana:						
		Igor Stebrnak	Čeplak Vladimir Mišo			
Funkcija v banki oz. povezanost s članom uprave oz. članom nadzornega sveta banke:						
		Član nadzornega sveta	Član nadzornega sveta			
Ime družbe oz. organizacije, s katero ima banka pomemben poslovni stik:						
		Zavarovalnica Triglav	Zavarovalnica Triglav			
Položaj člana uprave oz. člana nadzornega sveta banke ali ožjega družinskega člana v družbi oz. organizaciji (poslovni partner, imetnik kvalificiranega deleža, direktor ali vodilni delavec), s katero ima banka pomemben poslovni stik:						
		Član uprave	Pomočnik predsenika uprave			
1.	Število sklenjenih pogodb z banko	9				
2.	Skupna vrednost vseh pogodb (v 1 EUR) - letno	124.753				
3.	Vrednost posamezne pogodbe (v 1 EUR) - letno	11.000	17.023	190	34.400	5.190
	– vrsta nakazanih sredstev po pogodbi	Plačilo letne premije - enkrat letno	Plačilo letne premije - enkrat letno	Plačilo letne premije - enkrat letno	Plačilo letne premije - enkrat letno	Plačilo letne premije - 2 krat letno (julij, december)
4.	Datum sklenitve posamezne pogodbe, vključno z morebitnimi naknadnimi spremembami	Od 3.2.2009 (z letnim obnavljanjem) do 01.01.2019	Od 3.2.2009 (z letnim obnavljanjem) do 1.1.2019	Od 1.1.2009, permanentno	Od 10.5.1984 (z letnim obnavljanjem)	Od 1.1.2007 (z letnim obnavljanjem) do 31.12.2011
5.	Predmet posamezne pogodbe	Zavarovanje računalnikov	Požarno zavarovanje	Zavarovanje stekel	Zavarovanje avtomobilske odgovornosti	Zavarovanje gotovine v dnevno-nočnih trezorjih
6.	Plačilni pogoji posamezne pogodbe	Za predčasno plačilo 5% popusta, valuta 15 dni od izstavitve računa	Za predčasno plačilo 5% popusta, valuta 15 dni od izstavitve računa	Za predčasno plačilo 5% popusta, valuta 15 dni od izstavitve računa	Za predčasno plačilo 5% popusta, valuta 15 dni od izstavitve računa	Za predčasno plačilo 5% popusta, valuta 15 dni od izstavitve računa

POMEMBEN POSREDEEN POSLOVNI STIK: BANKA JE NAROČNIK BLAGA ALI STORITEV PRI DRUŽBI, V KATERI ČLAN UPRAVE BANKE OZIROMA NADZORNEGA SVETA ALI NJEGOV OŽJI DRUŽINSKI ČLAN NASTOPA KOT POSLOVNI PARTNER, IMETNIK KVALIFICIRANEGA DELEŽA, DIREKTOR ALI VODILNI DELAVEC (nadaljevanje s prejšnje strani)

Ime in priimek člana uprave oz. člana nadzornega sveta banke ali ožjega družinskega člana:		Igor Stebrnak	Čeplak Vladimir Mišo		
Funkcija v banki oz. povezanost s članom uprave oz. članom nadzornega sveta banke:		Član nadzornega sveta	Član nadzornega sveta		
Ime družbe oz. organizacije, s katero ima banka pomemben poslovni stik:		Zavarovalnica Triglav	Zavarovalnica Triglav		
Položaj člana uprave oz. člana nadzornega sveta banke ali ožjega družinskega člana v družbi oz. organizaciji (poslovni partner, imetnik kvalificiranega deleža, direktor ali vodilni delavec), s katero ima banka pomemben poslovni stik:		Član uprave	Pomočnik predsenika uprave		
1.	Število sklenjenih pogodb z banko	9			
2.	Skupna vrednost vseh pogodb (v 1 EUR) - letno	124.753			
3.	Vrednost posamezne pogodbe (v 1 EUR) - letno	15.230	19.040	10.970	11.710
	– vrsta nakazanih sredstev po pogodbi	Plačilo letne premije - 2 krat letno (julij, december)	Plačilo letne premije - 2 krat letno (julij, december)	Plačilo letne premije - enkratno letno	Plačilo letne premije - enkratno letno
4.	Datum sklenitve posamezne pogodbe, vključno z morebitnimi naknadnimi spremembami	Od 1.1.2007 (z letnim obnavljanjem) do 31.12.2011	Od 1.1.2007 (z letnim obnavljanjem) do 31.12.2011	Od 26.10.2006 (z letnim obnavljanjem) do 26.10.2011	Od 1.1.2001 (z letnim obnavljanjem) do 30.12.2011
5.	Predmet posamezne pogodbe	Zavarovanje gotovine v bankomatih	Zavarovanje gotovine v poslovalnicah v času manipulacije	Zavarovanje vrednosti v sefih	Kolektivno nezgodno zavarovanje
6.	Plačilni pogoji posamezne pogodbe	Za predčasno plačilo 5% popusta, valuta 15 dni od izstavitve računa	Za predčasno plačilo 5% popusta, valuta 15 dni od izstavitve računa	Za predčasno plačilo 5% popusta, valuta 15 dni od izstavitve računa	4% popusta na letno plačilo, valuta 8 dni od izdaje računa

POMEMBEN POSREDEEN POSLOVNI STIK: BANKA JE NAROČNIK BLAGA ALI STORITEV PRI DRUŽBI, V KATERI ČLAN UPRAVE BANKE OZIROMA NADZORNEGA SVETA ALI NJEGOV OŽJI DRUŽINSKI ČLAN NASTOPA KOT POSLOVNI PARTNER, IMETNIK KVALIFICIRANEGA DELEŽA, DIREKTOR ALI VODILNI DELAVEC

Ime in priimek člana uprave oz. člana nadzornega sveta banke ali ožjega družinskega člana:											
Branko Pavlin											
Funkcija v banki oz. povezanost s članom uprave oz. članom nadzornega sveta banke:											
Član nadzornega sveta											
Ime družbe oz. organizacije, s katero ima banka pomemben poslovni stik:											
Dnevnik d.d.											
Položaj člana uprave oz. člana nadzornega sveta banke ali ožjega družinskega člana v družbi oz. organizaciji (poslovni partner, imetnik kvalificiranega deleža, direktor ali vodilni delavec), s katero ima banka pomemben poslovni stik:											
Predsednik uprave (do 29.10.2011)											
1. Število sklenjenih pogodb z banko	11										
2. Skupna vrednost vseh pogodb (v 1 EUR) - letno	20.999										
3. Vrednost posamezne pogodbe (v 1 EUR) - letno	2.011	1.307	1.360	1.315	952	1.740	2.003	4.000	2.061	2.237	2.013
- vrsta nakazanih sredstev po pogodbi	Mesečno plačilo naročnine časopisa	Plačilo po izdanem računu	Plačilo po izdanem računu	Plačilo po izdanem računu	Plačilo po izdanem računu	Plačilo po izdanem računu	Plačilo po izdanem računu	Plačilo po izdanem računu	Plačilo po izdanem računu	Plačilo po izdanem računu	Plačilo po izdanem računu
4. Datum sklenitve posamezne pogodbe, vključno z morebitnimi naknadnimi spremembami	n.p.	17.11.2011	11.11.2011	11.11.2011	02.11.2011	10.10.2011	23.06.2011	30.06.2011	19.05.2011	08.03.2011	25.02.2011
5. Predmet posamezne pogodbe	Naročniško razmerje	Naročilo objave oglasa	Naročilo objave oglasa	Naročilo objave oglasa	Naročilo objave oglasa	Naročilo objave oglasa	Naročilo objave javne dražbe	Naročilo objave oglasa	Naročilo objave javne dražbe	Naročilo objave oglasa	Naročilo objave oglasa
6. Plačilni pogoji posamezne pogodbe	8 dni od izdaje računa	30 dni od izdaje računa	30 dni od izdaje računa	30 dni od izdaje računa	30 dni od izdaje računa	30 dni od izdaje računa	8 dni od izdaje računa	30 dni od izdaje računa	8 dni od izdaje računa	30 dni od izdaje računa	30 dni od izdaje računa

10.3. Upoštevanje predpisov glede nasprotja interesov

(23.d. člen Sklepa o razkritjih)

V nadaljevanju so razkrite informacije o upoštevanju predpisov, drugih pravil in internih aktov, ki urejajo nasprotja interesov članov vodenja in nadzora podrejenih finančnih družb s sedežem izven Republike Slovenije.

V skladu z drugim odstavkom 25. člena Zakona o bančništvu (ZBan-1) se družba, ki je neposredno nadrejena drugi družbi, obravnava hkrati kot nadrejena družba vseh družb, ki imajo položaj podrejene družbe te druge družbe.

Na podlagi navedenega se podrejeni družbi družbe Afaktor d.o.o. Ljubljana, obravnavata istočasno kot Abanki podrejeni družbi. To sta družbi:

- ◆ Afaktor d.o.o. Zagreb, Banjavčičeva 13, Zagreb in
- ◆ Afaktor d.o.o. Beograd, Kralja Petra 45, Beograd.

V letu 2011 ni bilo ugotovljenih nasprotij interesov pri članih vodenja in nadzora podrejenih družb s sedežem izven Republike Slovenije.